

జిహాద్ (ధర్మపోరాటం) ప్రకరణం

1వ అధ్యాయం - దైవ సందేశం స్వీకరించని అవిశ్వాసులపై చర్య

1129. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) బనీ ముస్తలిక్ తెగ వారిపై దాడి చేశారు. ఆ సమయంలో వారు ప్రమత్తంగా ఉన్నారు. వారి పశువులు నీరు త్రాగుతున్నాయి. చివరికి దైవప్రవక్త (సల్లం) వారిలో ఎదురు దాడికి దిగిన వారితో యుద్ధం చేసి వారిని హతమార్చి వారి స్త్రీలను, పిల్లలను ఖైదీలుగా పట్టుకున్నారు. అనాడే హజ్రత్ జువైరియా (రజి) కూడా ఖైదీగా పట్టుబడ్డారు. (ఆ తరువాత ఆమెను దైవప్రవక్త -సల్లం- వివాహమాడారు).

ఈ యుద్ధంలో హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కూడా పాల్గొన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 49వ ప్రకరణం - ఇత్ఖాఫ్, 13వ అధ్యాయం - మమ్మలక మినల్ అరబ్ రఫీఖా)

3వ అధ్యాయం - యుద్ధ సమయంలో శత్రువుల పట్ల మృదు వైఖరి

1130. హజ్రత్ సయీద్ బిన్ అబీబుర్హా (రహ్మాలై) కథనం:- మా తాత హజ్రత్ అబూ మూసా (రజి)ను, హజ్రత్ ముఅజ్జ్ (రజి)ను దైవ ప్రవక్త (సల్లం) యమన్ కు పంపుతూ వారికి ఇలా ఉపదేశించారు - “(ప్రజలకు) సౌలభ్యం కలగజేయండి, కారిన్యాలలోకి నెట్టకండి, శుభవార్తలు అందజేయండి, ద్వేషం కలిగించే మాటలు చెప్పకండి”.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం- అల్ మగాజి, 11వ అధ్యాయం - బుయిస అబీమూసా వమజ్జ్ ఇలల్ యమన్ ఖల్ల హజ్జతుల్ ఏదా)

1131. దైవప్రవక్త (సల్లం) అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించారని “హజ్రత్ అనస్ (రజి) తెలిపారు, సౌలభ్యాన్ని కలగజేయండి. కష్టాల్లో పడవేయకండి. ప్రజలకు శుభవార్తల్ని అందజేయండి. ద్వేషం రగల్గొల్పే మాటలు చెప్పకండి.”

(సహీహ్ బుఖారీ:- 3వ ప్రకరణం-ఇత్ఖాఫ్ - మాకానన్నబియ్యూ (సల్లం) అలైహి వ సల్లం) యత ఖవ్వలుహం బిల్ మవ్ యజతి వల్ ఇల్మి కైలా యస్సూ)

4వ అధ్యాయం - ప్రమాణ భంగం

1132. హజ్రత్ ఇబ్నె ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:- ప్రళయ దినాన ప్రమాణ భంగం చేసిన ప్రతి ఒక్కడి పేర ఒక జెండా పాతబడుతుంది. దాని వైపు చూపిస్తూ ఇది ఫలానా వ్యక్తి కొడుకు ఫలానా మనిషి భంగపరచిన ప్రమాణం అని చెప్పబడుతుంది.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 78వ ప్రకరణం- అదబ్, 99వ అధ్యాయం - మాయుద్ అన్నాను బిఅబాయిహిమ్)

1133. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మస్వూద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:-

ప్రళయదినాన ప్రతి మోసగాడి పేర ఒక జెండా పాతడం జరుగుతుంది. ఆ జెండాను బట్టి అతను ఆ రోజు (మోసగాడని) గుర్తించబడతాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ :- 58వ ప్రకరణం- జిజ్యా, 22వ అధ్యాయం - ఇస్మిల్ గాదిరి లిల్ బరి వల్ ఫాజిర్)

5వ అధ్యాయం - యుద్ధంలో శత్రువును ఏమార్చటం, ఎత్తుగడలు వేయటం ధర్మ సమ్మతమే

1134. హజ్రత్ జాబిర్ బిన్ అబ్దుల్లా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు:-
“యుద్ధమంటే మోసం, ఎత్తుగడలే”.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం-జిహాద్, 157వ అధ్యాయం - అల్ హర్సు ఖుద్ అతున్)

1135. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) మోసం, ఎత్తుగడలకు మారు పేరే యుద్ధమని అన్నారు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం-జిహాద్, 157వ అధ్యాయం - అల్ హర్సు ఖుద్ అతున్)

6వ అధ్యాయం - యుద్ధాన్ని కోరుకోరాదు, అయితే శత్రువుని ఎదుర్కోవలసి వస్తే సహన స్థైర్యాలు చూపాలి

1136. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:-
శత్రువులతో యుద్ధం చేసే పరిస్థితి రావాలని కోరుకోకూడదు. అయితే యుద్ధం అనివార్యమైతే మాత్రం సహనం, స్థైర్యం, స్థిరత్వాలతో పోరాడాలి.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం - జిహాద్, 156వ అధ్యాయం - లాతమన్నె లిఖా అల్ అదువ్వి)

1137. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబీ బెఫా (రజి) కథనం:- హజ్రత్ ఉమర్ బిన్ ఉబైదుల్లా (రజి) హురూరియా తరపున (ఖార్జియాలతో యుద్ధం చేయడానికి) బయలుదేరినప్పుడు హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబీ బెఫా (రజి) ఆయనకు ఇలా ఒక ఉత్తరం రాశారు - దైవప్రవక్త (సల్లం) తాను పాల్గొన్న కొన్ని యుద్ధాలలో ఒక సందర్భాన సూర్యుడు అస్తమించే వరకు నిరీక్షించిన తరువాత జనం మధ్య నిలబడి ప్రసంగిస్తూ ఇలా అన్నారు- “ప్రజలారా! మీరు ఎన్నడూ యుద్ధాన్ని కోరుకోకండి. ఎల్లప్పుడూ శాంతినే కోరుకుంటూ దైవాన్ని ప్రార్థించండి. అయితే శత్రువుతో యుద్ధం చేయవలసిన పరిస్థితే వస్తే మటుకు స్థిరంగా నిలబడి ధైర్యంగా పోరాడండి. గుర్తుంచుకోండి, ‘స్వర్గం ఖడ్గచ్ఛాయల క్రింద ఉంది’. ఆ తరువాత దైవప్రవక్త(సల్లం) ఇలా ప్రార్థించారు: ‘అల్లాహుమ్మ మునజ్జిలల్ కితాబి వ

★ దైవ ప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాటను ఖన్నఖ్ (కందకం) యుద్ధ సమయంలో అన్నారు. అప్పుడు ఆయన హజ్రత్ నయామ్ బిన్ మసీహద్ (రజి) ని శత్రువుల దగ్గరకు పంపిస్తూ ఖురైషీయులు, బనీ గత్తాన్ తెగవాళ్ళు, యూదుల మధ్య పరస్పరం అపోహలు సృష్టించి, విద్వేషం కలిగించి అపనమ్మకపు వాతావరణాన్ని జనింపజేయమని చెప్పారు. ఇమామ్ నవవీ (రహ్మలై) తమ అభిప్రాయాన్ని రాస్తూ “యుద్ధంలో శత్రువుల్ని మోసగించడం, ఎత్తుగడలు వేయటం ధర్మసమ్మతమేనన్న విషయాన్ని దర్మవేత్తలంతా ఏకీభవించారు. అయితే ఈ మోసం, కుట్రలలో ఒప్పందం ఉల్లంఘన, శాంతి ఒడంబడికను కాలరాయడం వంటివి ఉండకూడదు” అని అన్నారు. ఒప్పందం చేసుకున్న తరువాత లేదా, రక్షణ నిచ్చిన తరువాత మోసం చేయడం ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ధర్మసమ్మతం కాదు. ఇది పూర్తిగా నిషిద్ధం. (సంకలనకర్త)

ముజ్రస్సహాబి వ హాజిమల్ అహ్వాబి అహ్వాజి ముహుమ్ వన్ సుర్నా అలైహిమ్' ("దేవా! దివ్యగ్రంథాన్ని అవతరింప జేసినవాడా! మేఘాలను నడిపించినవాడా! శత్రు శిబిరాలను తుదముట్టించినవాడా! ఈ శత్రువుల్ని కూడా పారద్రోలి నీ సహాయంతో మాకు వీరిపై విజయాన్ని ప్రసాదించు").

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం - జిహాద్, 156వ అధ్యాయం - లాతమన్నె లిఖా అల్ అదువ్వి)

8వ అధ్యాయం - యుద్ధంలో స్త్రీలను, పిల్లలను హతమార్చడం నిషిద్ధం

1138. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం:- దైవ ప్రవక్త (సల్లం) పొల్గొన్న ఒక యుద్ధంలో ఒక స్త్రీ వధించబడింది. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇది చూసి స్త్రీలను, పిల్లలను హతమార్చడంపట్ల తన అయిష్టతను వ్యక్తపరుస్తూ, ఆ చర్య నుండి (అనుచరుల్ని) వారించారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం - జిహాద్, 137వ అధ్యాయం - ఖత్తీస్ని బ్యానిఫిల్ హర్వ)

9వ అధ్యాయం - మెరుపుదాడిలో అనుకోకుండా స్త్రీలు, పిల్లలు హతులైతే ఆ చర్య ధర్మసమ్మతమే

1139. హజ్రత్ సాబ్ బిన్ జష్షామా (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) అబ్బా ప్రదేశం లేక వద్దాన్ ప్రదేశం మీదుగా ప్రయాణం చేస్తున్నప్పుడు నేను (కూడా) ఆయన వెంట ఉన్నాను. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి మాట్లాడుతూ "దారుల్ హరబ్ (శత్రుదేశం)లోని బహుదైవారాధకులపై మెరుపుదాడి చేసినప్పుడు వారి స్త్రీలు, పిల్లలు కూడా హతమార్చబడటం జరిగితే (ఈ చర్య ధర్మ సమ్మతమేనా?)" అని అడిగారు. దైవప్రవక్త సమాధానమిస్తూ వారు వాళ్ళలోనే ఉన్నారు కదా అన్నారు. (అంటే అలాంటి సందర్భంలో స్త్రీలకు, పిల్లలకూడా (శత్రు) పురుషులకు సంబంధించిన ఆజ్ఞే వర్తిస్తుందన్న మాట).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం - జిహాద్, 146 వ అధ్యాయం - అష్షిద్ధారి యబీ తూన ఫయుసా బుల్ ఉల్లాను వజ్జూరీ)

10వ అధ్యాయం - అవిశ్వాసుల (శత్రువుల) చెట్లు నరకడం, కొల్చడం ధర్మసమ్మతమే

1140. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) (యుద్ధ సందర్భంగా) బనీ నజీర్ (యూద) తెగవారి చెట్లను తగల బెట్టించారు, నరికించారు. అప్పుడు ఈ సూక్తి అవతరించింది- "మీరు ఖర్జూర చెట్లలో కొన్నిటిని నరికారు, మరి కొన్నిటిని వాటి వేరులపై అలాగే ఉండనిచ్చారు. అదంతా దేవుని ఆనుజ్ఞతోనే జరిగింది". (హద్ద: 5)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం- మగాజి, 14వ అధ్యాయం - హదీసి బనిన్నజీర్)

11వ అధ్యాయం - విజయప్రాప్తి ప్రత్యేకంగా ముస్లిం సమాజానికి ధర్మ సమ్మతం చేయబడింది

1141. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:- గత ప్రవక్తలలో ఒక ప్రవక్త యుద్ధ నిర్ణయం తీసుకొని తన జాతి ప్రజలతో ఇలా అన్నారు - "కొత్తగా వివాహం చేసుకొని తన భార్యతో తొలి రేయి గడపని వ్యక్తి, ఇల్లు కట్టుకొని ఇంకా కప్ప వేసుకోని వ్యక్తి, సూడి

ఒంటెలు, మేకలు కొని, అవి ఎప్పుడు ఈనుతాయా అని ఎదురు చూస్తున్నవాడు యుద్ధానికి నా వెంట బయలు దేరనవసరం లేదు. (ఇలాంటి వారి మనస్సులు ఆయా విషయాలపైనే లగ్నమయి ఉంటాయి)". ఆ తరువాత ఆ దైవ ప్రవక్త (అలైహిస్సలాం) యుద్ధానికి బయలుదేరారు. వారు అస్రే వేళకు, లేదా దాని దరిదాపు సమయానికి ఒక ఊరికి చేరుకున్నారు. అప్పుడా ప్రవక్త సూర్యుణ్ణి సంబోధిస్తూ "నీవు కూడా ఆజ్ఞాబద్ధుడవే, నేను కూడా ఆజ్ఞాబద్ధుడనే. దేవా! మా కోసం సూర్యుణ్ణి (అస్తమించనీకుండా) ఆపు" అని అన్నారు. సూర్యుడు ఆపబడ్డాడు. దేవుడు వారికి ఆ ఊరిపై విజయం చేకూర్చే వరకు సూర్యుడు అస్తమించకుండా ఆగిపోయాడు.

యుద్ధం ముగిసిన తరువాత ఆ ప్రవక్త విజయప్రాప్తిని ఒక చోట సమీకరించారు. దాన్ని భక్షించడానికి (ఆకాశం నుండి) అగ్ని వచ్చింది. కాని అది దాన్ని భక్షించలేదు. అప్పుడా ప్రవక్త (సైనికుల్ని ఉద్దేశించి) మీలో ఎవరో (విజయప్రాప్తిలో ఏదో వస్తువుని) తప్పకుండా దొంగిలించి ఉంటారు. కనుక ప్రతి తెగ నుండి ఒక్కొక్క వ్యక్తి వచ్చి నా చేతి మీద చేయి వేసి ప్రమాణం చేయండి" అని అన్నారు. సైనికులు అలా ప్రమాణం చేస్తుంటే ఒకతని చేయి ప్రవక్త చేతికి అతుక్కుపోయింది. ప్రవక్త అతనితో "నీ తెగలోనే ఎవరో దొంగతనం చేసి ఉంటారు. అంచేత మీ తెగవాళ్ళంతా ప్రమాణం చేయాలి" అని అన్నారు. అలా ఆ తెగ సైనికులు ప్రమాణం చేస్తుంటే వారిలో ఇద్దరి ముగ్గురి చేతులు ప్రవక్త చేతికి అతుక్కుపోయాయి. దైవప్రవక్త వారిని ఉద్దేశించి "మీరే దొంగతనానికి పాల్పడ్డారు" అన్నారు. దాంతో వారు (తాము దాచిన) బంగారంతో చేయబడిన ఆవు తల తెచ్చి విజయప్రాప్తిలో పెట్టారు. అప్పుడు అగ్ని వచ్చి మొత్తం యుద్ధ సాత్తును భక్షించింది (అంటే దహించి వేసింది).

ఆ తరువాత ఈనాడు మన కోసం దేవుడు విజయప్రాప్తిని వాడుకోవడాన్ని ధర్మ సమ్మతం చేశాడు. మన బలహీనత దీనావస్థల కారణంగానే దేవుడు మన కోసం విజయప్రాప్తిని ధర్మసమ్మతం చేశాడు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 57వ ప్రకరణం - ఫర్ఖల్ ఖుమ్మ, 8వ అధ్యాయం - ఖాలిన్నబియ్యి ఉహిల్లత్ లకుముల్ గనాయిము)

12వ అధ్యాయం - విజయప్రాప్తి పంపకం

1142. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) నజద్ ప్రాంతానికి ఒక సైనిక దళాన్ని పంపారు. అందులో హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కూడా ఉన్నారు. ఆ దళానికి అక్కడ

★ ఇమాం నవవీ (రహ్మైల్) కథనం ప్రకారం ఈ హదీసులో ప్రస్తావించబడిన దైవప్రవక్త పేరు హజ్రత్ యూషె బిన్ నూస్ (అలైహి). ఈయన మూసా ప్రవక్త (అలైహి) ప్రతినిధిగా వచ్చారు. ఇక్కడ 'ఊరు' అంటే సిరియా దేశంలోని ఒక చిన్న పట్టణం. ఈ యుద్ధం శుక్రవారం జరిగింది. సూర్యస్తమయం అయిన తరువాత శనివారం వస్తుంది. శనివారం యూదులకు పవిత్రదినం. ఆ రోజు యుద్ధం చేయడం నిషిద్ధం. అందువల్ల హజ్రత్ యూషె (అలైహి) సూర్యుణ్ణి అస్తమించకుండా ఆపమని దేవుణ్ణి ప్రార్థించారు. ఇలా ఆ పట్నం జయించబడేవరకు సూర్యుడు ఆగిపోయాడు. కొత్తగా పెళ్ళయిన వారు, సూడి పశువుల్ని కొన్నవారు, ఇల్లు కట్టుకుంటున్నవారు తమ తమ కార్యకలాపాల్లో నిమగ్నులయి ఉంటే , మనస్ఫూర్తిగా యుద్ధంలో పాల్గొనరు గనక హజ్రత్ యూషె (అలైహి) అలాంటి వారిని యుద్ధంలో పాల్గొన వద్దని వారించారు. ఈ హదీసు ద్వారా గత సమాజాలకు విజయప్రాప్తి వాడుకోవడం నిషిద్ధించబడిందని కూడా తెలుస్తోంది. వారా విజయప్రాప్తిని బలివీరం మీద పెట్టారు. ఆకాశం నుండి అగ్ని వచ్చి దాన్ని కాల్చివేస్తుంది. ఇలా అగ్ని విజయప్రాప్తిని కాల్చివేస్తే వారి యుద్ధం, త్యాగాలు (దైవంచే) స్వీకరించబడినట్లుగా పరిగణించబడేది.

విజయప్రాప్తిగా అనేక ఒంటెలు దొరికాయి. ప్రతి యోధుని వాటా కింద పదకొండు లేక పన్నెండు ఒంటెల చొప్పున లభించాయి. ఆపై అదనంగా ఒక్కొక్క ఒంటె చొప్పున బహుమానం రూపంలో అందరికీ లభించింది.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 57వ ప్రకరణం - ఫర్ఖల్ ఖుమ్మ, 15వ అధ్యాయం - వమినద్దలీలి అలా అన్నల్ ఖుమ్మ లిన్నవాయిబిల్ ముస్లిమీన్)

1143. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) యుద్ధానికి పంపే సైనిక దళాలలో కొందరికి ప్రత్యేకించి (వారి అవసరాల దృష్ట్యా) సాధారణ సైనికులకు ఇచ్చే వాటాల కన్నా కొంచెం ఎక్కువ (విజయప్రాప్తి) వాటా ఇచ్చేవారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 57వ ప్రకరణం - ఫర్ఖల్ ఖుమ్మ, 15వ అధ్యాయం - వమినద్దలీలి అలా అన్నల్ ఖుమ్మ లిన్నవాయి బిల్ ముస్లిమీన్)

13వ అధ్యాయం - హతుని ధన వస్తు సంపదకు అతడ్ని వధించిన యోధుడే హక్కుదారుడు

1144. హజ్రత్ అబూ ఖతాదా (రజి) కథనం:- హునైన్ యుద్ధం జరిగిన సంవత్సరం మేము దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంట బయలుదేరాము. శత్రువులను ఎదుర్కొన్నప్పుడు ప్రారంభంలో ముస్లింలు ఓటమి చవిచూడవలసి వచ్చింది. ఆ సందర్భంలో ఒక బహుదైవారాధకుడు ఒక ముస్లింపై ఆధిక్యత పొందడం గమనించగానే నేను అతని వెనుక వైపు నుండి తిరిగిచ్చి ఖడ్గంతో అతని భుజమ్మీద ఒక వ్రేటు వేశాను. అతను వెంటనే నా వైపు తిరిగి నన్ను తన వైపుకు లాక్కొని గట్టిగా అదిమి వేశాడు. నాకా సమయంలో ఊపిరి పోతుండా అన్నట్టు మృత్యువు నా కళ్ళ ముందు తాండవించింది. తరువాత అతను ప్రాణం విడిచాడు, నన్నూ వదలి పెట్టాడు. ఆ తరువాత నేను ఉమర్ బిన్ ఖత్తాబ్ (రజి)ను కలుసుకొని “ముస్లింలకు ఏమయింది?” అని అడిగాను. దానికాయన “దేవుని ఆజ్ఞ (ఉద్దేశ్యం) ఇదే కాబోలు” అన్నారు. తరువాత ముస్లింలు మరలి వచ్చారు (అంతిమ విజయం లభించింది). దైవప్రవక్త (సల్లం) కూర్చొని “మీలో ఎవరు (తన) శత్రువుని వధించినట్లు సాక్ష్యం తీసుకువస్తాడో అతనికే ఆ హతుని సంపద, సామగ్రి లభిస్తుంది” అని అన్నారు. ఈ మాట విని నేను లేచి “(నేనొక అవిశ్వాసిని వధించాను) నాకెవరైనా సాక్ష్యం చెప్పే వారున్నారా?” అన్నాను. అలా చెప్పి కూర్చున్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) మరోసారి ప్రకటన చేస్తూ “ఎవరు శత్రువుని వధించి అందుకు సాక్ష్యం తీసుకువస్తాడో అతనికే ఆ హతుని సంపద, సామగ్రి లభిస్తాయి” అని అన్నారు. నేను మళ్ళీ లేచి “నాకెవరైనా సాక్ష్యం ఉన్నారా?” అని అడిగి కూర్చున్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) మూడోసారి కూడా అదే విధంగా ప్రకటన చేశారు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి లేచి “దైవ ప్రవక్తా! ఈయన (హజ్రత్ అబూ ఖతాదా (రజి)) నిజమే చెబుతున్నారు. ఆ హతుని సంపద, సామగ్రి నా దగ్గర ఉన్నాయి. (ఇవి నా దగ్గరే ఉండేలా) మీరు కాస్త ఈయన్ని ఒప్పించండి” అని అన్నాడు.

హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) ఈ మాట విని “వీలేదు. దైవసాక్షి! ఎంత మాత్రం అలా జరగదు.

ఆ హతుని సంపద, సామగ్రి నీకు దక్కేలా దేవుడు, దైవప్రవక్త (సల్లం)ల తరపున (శత్రువులతో) పోరాడిన ఒక పులిని దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒప్పించాలా?" అని అన్నారు (ఆగ్రహంతో). దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా ఆయన్ని సమర్థిస్తూ "సిద్ద్ఖ్ చెప్పింది నిజమే" అన్నారు. అప్పుడా వ్యక్తి ఆ ధనం, సామగ్రి అంతా తెచ్చి నాకిచ్చి వేశాడు. నేనందులో ఒక కవచాన్ని అమ్మి ఆ డబ్బుతో బనీ సల్మా వాడలోని ఒక తోటను కొన్నాను. నేను ఇస్లాం స్వీకరించిన తరువాత ఇది నాకు లభించిన మొట్టమొదటి విజయప్రాప్తి.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 57వ ప్రకరణం - ఫర్ఖల్ ఖమ్స్, 18వ అధ్యాయం - మల్లమ్ యుఖమ్మినిల్ అస్లాబ వమన్ ఖతల ఖతీలన్ ఫలహా సలబుహూ)

1145. హజ్రత్ అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ ఔఫ్ (రజి) కథనం:- బద్ర్ యుద్ధం జరిగిన రోజు నేను సైనిక పంక్తిలో నిల్చుని కుడి ఎడమ వైపు కలియజూస్తే నాకు అన్నార్ వర్గానికి చెందిన ఇద్దరు పిన్న వయస్కులైన యువకులు కన్పించారు. వాళ్ళను చూసి నేను వీరి కంటే బలాధ్యులయిన యువకుల మధ్య ఉంటే ఎంత బాగుండేది అనిపించింది నాకు. సరిగ్గా అదే సమయంలో వారిలో ఒకతను "బాబాయి! మీకు అబూజహల్ ఎవరో తెలుసా?" అని కళ్ళతోనే సైగ చేస్తూ అడిగాడు. నేను "తెలుసు, అయితే అతనితో నీకు పనేమిటి?" అని అడిగాను. అప్పుడా బాలుడు ఇలా అన్నాడు. "అతను దైవప్రవక్త (సల్లం)ను గురించి అనరాని మాటలు అంటుండేవాడని విన్నాను. అందుకే ఎవరి అధీనంలో నా ప్రాణం ఉందో ఆ శక్తి స్వరూపుని సాక్షిగా చెబుతున్నాను - నేను గనక అతణ్ణి చూస్తే, మా ఇద్దరిలో ఎవరో ఒకరు హతమయి అటో ఇటో తేల్చుకోనంత వరకు నేను అతణ్ణి వదలిపెట్టను".

నేనా బాలుడి మాటలు విని ఆశ్చర్యపోయాను. అంతలో రెండవ బాలుడు కూడా వచ్చి నన్ను సైగ చేస్తూ మొదటి బాలుడు మాట్లాడినట్లే మాట్లాడాడు. అప్పుడు సైనికుల మధ్య తిరుగుతున్న అబూజహల్ మీద నా దృష్టి పడింది. నేనా నవ యువకులతో "అదిగో! మీరడిగిన వ్యక్తి అక్కడున్నాడు చూడండి" అన్నాను. వెంటనే వాళ్ళిద్దరు ఖడ్గాలు తీసుకొని అతని వైపుకు పరుగెత్తారు. అతనిపై విరుచుకు పడి (కాస్సేపట్లనే) అతణ్ణి మట్టుపెట్టారు.

ఆ తరువాత వాళ్ళిద్దరు దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికెళ్ళి అబూజహల్ కథ సమాప్తమైనట్లు ఆయనకు తెలియజేశారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అది విని "అతణ్ణి మీ ఇద్దరిలో ఎవరు వధించారు?" అని అడిగారు. ఇద్దరిలో ప్రతి ఒక్కడూ తానే అతణ్ణి వధించినట్లు చెప్పారు. "సరే మీ ఖడ్గాలు కడుక్కున్నారా?" అని అడిగారు దైవప్రవక్త (సల్లం). లేదని సమాధానమిచ్చారు వారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇద్దరి కరవాలాలను పరిశీలించి "మీరిద్దరూ అతణ్ణి హతమార్చారు. సరే, అతని సంపద, సామగ్రి అంతా ముఅజ్ బిన్ అమ్ బిన్ జమూకు లభిస్తుంది" అని అన్నారు. వారిద్దరిలో ఒకతని పేరు ముఅజ్ బిన్ అస్రా. రెండవతని పేరు ముఅజ్ బిన్ అమ్ బిన్ జమూ.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 57వ ప్రకరణం - ఫర్ఖల్ ఖమ్స్, 18వ అధ్యాయం - మల్లమ్ యుఖమ్మినిల్ అస్లాబ వమన్ ఖతల ఖతీలన్ ఫలహా సలబుహూ)

* అబూ జహల్ ని ఆ ఇద్దరు యువకులూ వధించారు. అయితే దైవప్రవక్త (సల్లం) వారిద్దరి ఖడ్గాలు చూసి ఎవరి ఖడ్గం ఎక్కువగా వ్రేటు వేసిందో పరిశీలించి దాని ప్రకారం అబూ జహల్ సంపద, సామగ్రి ముఅజ్ బిన్ అమ్ బిన్ జమూకు లభిస్తుందని తీర్చిచూచారు.

15వ అధ్యాయం - యుద్ధం జరగకుండానే లభించే విజయప్రాప్తి గురించి

1146. హజ్రత్ ఉమర్ బిన్ ఖత్తాబ్ (రజి) కథనం:- బనీ నజీర్ (యూద తెగ) నుండి లభించిన సిరి సంపదలు దేవుడు స్వయంగా దైవప్రవక్తకు ప్రసాదించిన ప్రత్యేక విజయప్రాప్తి. దాని కోసం ముస్లింలు తమ గుర్రాలు, ఒంటెలను వారి మీద నడపలేదు. ఈ కారణంగానే ఈ సిరిసంపదలు దైవప్రవక్త (సల్లం)కు మాత్రమే ప్రత్యేకించబడ్డాయి. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సంపద నుండి తమ భార్య పిల్లల పోషణ కోసం ఒక ఏడాదికి సరిపడినంత ధనం తీసుకునేవారు. మిగిలిన ధనాన్ని ఆయుధాలు, గుర్రాల కోసం, దైవ మార్గంలో ఇతర ఖర్చుల కోసం వినియోగించేవారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం - జహాద్, 80వ అధ్యాయం - అల్లిజిన్నివమయ్య తరసు చిత్తరసి సాహిబహీ)

1147. హజ్రత్ మాలిక్ బిన్ ఔస్ (రహ్మాలై) కథనం:- నన్ను ఓ రోజు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) పిలిపించారు. (నేను వచ్చి ఆయన కొలువులో కూర్చున్నాను.) అంతలో ఆయన ద్వార పాలకుడు యర్భా వచ్చి “హజ్రత్ ఉస్మాన్, హజ్రత్ అబ్దుర్రహ్మాన్, హజ్రత్ జుబైర్, హజ్రత్ జైద్ (రజి)లు వచ్చారు. మిమ్మల్ని కలుసుకోవడానికి అనుమతి అడుగుతున్నారు” అని అన్నాడు. “వాళ్ళను లోపలికి పంపించు” అన్నారు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి). ద్వారపాలకుడు వెళ్ళి వాళ్ళను లోపలకు పిలుచుకు వచ్చాడు. కాస్సేపటికి అతను మళ్ళీ వచ్చి “హజ్రత్ అబ్బాస్, హజ్రత్ అలీ (రజి) వచ్చారు. వాళ్ళు కూడా లోపలికి రావడానికి అనుమతి ఉందా?” అని అడిగాడు. హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) అనుమతించారు. వాళ్ళిద్దరు కూడా లోపలికి ప్రవేశించారు.

అప్పుడు హజ్రత్ అబ్బాస్ (రజి) మాట్లాడుతూ “అమీరుల్ మోమినీన్ (విశ్వాసుల నాయకా)! ఇతనికి (హజ్రత్ అలీకి), నాకు మధ్య వచ్చిన వివాదాన్ని పరిష్కరించండి” అని అన్నారు - దేవుడు బనీ నజీర్ (యూదుల) నుండి దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ‘హై’ రూపంలో ప్రసాదించిన విజయప్రాప్తి విషయంలో వీరిద్దరి మధ్య వివాదం ఏర్పడింది - ఈ చర్చ సందర్భంగా హజ్రత్ అలీ (రజి), హజ్రత్ అబ్బాస్ (రజి)ల మధ్య తీవ్ర వాగ్వివాదం కూడా జరిగింది. అప్పుడు సభకు హాజరయినవారు కల్పించుకుంటూ “అమీరుల్ మోమినీన్! వీళ్ళిద్దరి వివాదాన్ని తప్పకుండా పరిష్కరించి, ఇద్దర్నీ ఈ జగడం నుండి విముక్తి కలిగించండి” అని అన్నారు. “తొందర పడకండి, కాస్త ఓపిక పట్టండి. ఎవరి ఆజ్ఞతో భూమ్యాకాశాలు నెలకొన్నాయో ఆ దేవుణ్ణి సాక్షిగా బెట్టి నేను మీ అందర్నీ ఒక మాట అడుగుతున్నాను, చెప్పండి. దైవప్రవక్త (సల్లం) తమ వారసత్వపు ఆస్తి వారసులకు పంపిణీ చేయబడదని, అది సదఖా (దానం) అని అన్నారు. ఈ సంగతి మీకు తెలుసా?” అని అన్నారు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి). సభికులంతా “తెలుసు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాట అన్నారు” అని పలికారు.

ఆ తరువాత హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) హజ్రత్ అలీ (రజి), హజ్రత్ అబ్బాస్ (రజి)లను ఉద్దేశించి “నేను దేవుణ్ణి సాక్షిగా బెట్టి మిమ్మల్నిద్దర్నీ అడుగుతున్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాట అన్నారని మీకు తెలుసా?” అని అన్నారు. దానికి వాళ్ళిద్దరూ “ఔను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాట అన్నారు నిజమే” అని చెప్పారు.

అప్పుడు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఇలా అన్నారు: “ఇప్పుడు మీకు ఈ వ్యవహారం గురించి అసలు సంగతి చెబుతాను వినండి. దేవుడు యుద్ధ సొత్తు విషయంలో మరెవరికీ ఇవ్వని ఓ ప్రత్యేక అధికారాన్ని దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ప్రసాదించాడు. స్వయంగా దేవుడు తన దివ్యగ్రంథంలో - దేవుడు వారి నుండి తీసి తన ప్రవక్త (సల్లం)కు అందజేసిన సంపద (సాధారణ విజయప్రాప్తి కాదు. దాని)ని పొందడంలో మీరు మీ గుర్రాలను, ఒంటెలను నడపలేదు. దేవుడు తన ప్రవక్తలలో తాను కోరిన వారికి ఆధిక్యతను ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన ప్రతి విషయంపై అధికారం కలిగి ఉన్నాడు. (హుద్:6) - కనుక ఇలాంటి సంపదలన్నీ కేవలం దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ప్రత్యేకించబడ్డాయి. ఇతరులకు వాటిపై ఎలాంటి అధికారం లేదు. అయినప్పటికీ దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సంపద మొత్తాన్ని తమ సొంతానికే ఉపయోగించుకోలేదు. దాన్ని మీ అందరికీ ప్రసాదించారు, పంచి పెట్టారు. ఇలా పంచిన తరువాత మిగిలిపోయిన సంపదలో నుంచి తమ కుటుంబ పోషణకై సంవత్సరానికి సరిపడ సొత్తును మాత్రమే తీసుకునేవారు. మిగతా సంపదను ఏ కార్యకలాపాల కోసం సాధారణ దైవ సొత్తు ఖర్చు పెట్టడం జరుగుతుందో ఆ కార్య కలాపాల కోసమే ఖర్చు పెట్టేవారు. ఈ విధంగా ఆయన తమ జీవితాంతం చేశారు. ఆయన ఇహలోకం వీడిపోయిన తరువాత (ఆయనకు వారసుడుగా వచ్చిన ఖలీఫా) హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) తాను దైవప్రవక్త (సల్లం)కు వారసుణ్ణి చెప్పి ఈ సంపదనంతటిని (అధికార పూర్వకంగా) స్వాధీనం చేసుకున్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) గతంలో ఏ ఏ పనుల కోసం ఎలా ఖర్చు పెట్టారో హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) కూడా ఆయా పనుల కోసం అలాగే ఖర్చు పెట్టారు”.

హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) హజ్రత్ అలీ (రజి), హజ్రత్ అబ్బాస్ (రజి)లను ఉద్దేశించి ఇలా అన్నారు: “మీరిద్దరూ హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) పద్ధతిని విమర్శిస్తూ ఉండేవారు. ఆయన గురించి రకరకాలుగా వ్యాఖ్యానించారు. అబూబకర్ (రజి) తమ ఆచరణా విధానంలో ఎంతటి నీతిమంతులో, నిజాయితీపరులో, సన్మార్గగాములో, సత్యావలంబీకులో దేవునికి తెలుసు. ఆయన చనిపోయిన తరువాత నేను వారిద్దరి అధికార పీఠాన్ని అధిరోహించాను. నా పాలనలో రెండేండ్ల నుంచి ఈ ఆస్తులు నా అధీనంలో ఉంటున్నాయి. నేను వీటి విషయంలో దైవప్రవక్త (సల్లం), ఆయన తరువాత హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) అవలంబించిన విధానాన్నే అవలంబించాను. ఈ వ్యవహారంలో నేనెంతటి నీతిమంతుణ్ణో, నిజాయితీపరుణ్ణో, సన్మార్గగామినో, సత్యావలంబీకుణ్ణో దేవునికి తెలుసు. గతంలో ఓ సారి మీరిద్దరూ నా దగ్గరి కొచ్చి ఇద్దరూ ఒకే మాట అన్నారు. అప్పుడు మీరిద్దరి సమస్య కూడా ఒక్కటే. తరువాత అబ్బాస్! మీరు (ఒక్కరే) నా దగ్గరకు వచ్చారు. ‘మా (ప్రవక్తల) ఆస్తి వారసులకు పంపిణీ జరగదు. ఇది సదఖా (దానం)గా పరిగణించబడుతుంది’ అని దైవప్రవక్త (సల్లం) పలికిన ప్రవచనాన్ని నేను మీకు గుర్తు చేశాను. (చివరికి కొన్ని పరిస్థితుల కారణంగా) నేనీ ఆస్తుల్ని మీ ఇద్దరికీ అప్పగించడానికి నిర్ణయించుకొని, మీరిద్దరు దేవునితో, దైవప్రవక్త (సల్లం)తో చేసిన ప్రమాణాలను నెరవేర్చాలని, దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ తరువాత హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి), పాలకుడయినప్పటి నుండి నేను ఈ ఆస్తుల్ని ఎలా వినియోగించామో అదే పద్ధతి ప్రకారం మీరూ వినియోగించవలసి ఉంటుందని చెప్పాను. మీరు కోరితే ఈ షరతుపై నేనీ ఆస్తుల్ని మీకు అప్పగిస్తాను. ఈ షరతు మీకు

అమోదయోగ్యం కాకపోతే నాతో ఇక ఈ వ్యవహారం గురించి మాట్లాడకూడదు అని అన్నాను. దానికి మీరు ఆ షరతుపైన్నే ఈ ఆస్తుల్ని మీకు అప్పగించమని అడిగారు. నేనలాగే చేశాను. ఇప్పుడు మీరు దీనికి భిన్నంగా మరేదయినా పరిష్కారం కావాలని కోరుతున్నారా? ఎవరి ఆజ్ఞతో భూమ్యాకాశాలు నెలకొన్నాయో ఆ దేవుని సాక్షి! నేనీక ప్రళయం వరకూ మరెలాంటి పరిష్కారం చేయను. అయితే ఈ ఆస్తులను రక్షించడం మీ వల్ల కాకపోతే వాటిని తిరిగి నాకు అప్పగించండి. మీకు శ్రమ లేకుండా నేను వీటి బాధ్యత కూడా తీసుకుంటాను”.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజీ, 14వ అధ్యాయం - హదీసి బసి సజీర్)

16వ అధ్యాయం - “మాకు వారసులెవరూ లేరు. మా ఆస్తి దానంగా పరిగణించబడుతుంది”

1148. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్యాణం తరువాత ఆయన భార్యలలో ఒకరు తమ వారసత్వపు ఆస్తుల్ని అప్పగించమని హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి)ని అడిగేందుకు ఆయన దగ్గరికి హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజి)ని పంపడానికి నిర్ణయించుకున్నారు. అప్పుడు నేను జోక్యం చేసుకుంటూ “మా (ప్రవక్తల) ఆస్తికి వారసులుండరు. మేము వదలి వెళ్ళిన ఆస్తి దానంగా పరిగణించబడుతుంది” - అన్న దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రవచనం మీకు తెలియదా? అని అన్నాను.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 85వ ప్రకరణం - ఫరాయిజ్, 3వ అధ్యాయం - ఖొలినబియ్యి (సల్లం) లాసూరిసు మా తరక్నా సదఖా)

1149. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) కుమార్తె హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి) (ఖలీఫా) హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) దగ్గరికి ఒక వ్యక్తిని పంపారు. మదీనా, ఫిదక్లలో దేవుడు తన ప్రవక్త (సల్లం)కు ప్రత్యేకంగా ప్రసాదించిన ఆస్తుల్ని గురించి, ఖైబర్కు చెందిన ఖుమ్ప్ ఆస్తులలో మిగిలిన ఆస్తుల్ని గురించి హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి)ని అడిగి రమ్మని ఆమె అతణ్ణి పంపించారు. హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఈ మాట విని ఇలా అన్నారు - “దైవప్రవక్త (సల్లం) తమకు వారసులెవరూ ఉండరని, తాము వదలి వెళ్ళిన ఆస్తి దానం (సదఖా)గా పరిగణించబడుతుందని అన్నారు. అయితే దైవప్రవక్త (సల్లం) కుటుంబీకులు ఈ సంపదలో నుంచి తమ కనీసావసరాలను పొందుతూ ఉండవచ్చు. దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్ణయించిన దానాలు (సదఖాత్) ఆయన కాలంలో ఏ స్థితిలో ఉండేవో నేనా స్థితికి భిన్నంగా వాటిని మార్చలేను. వాటి విషయంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) ఎలా ఆచరించేవారో నేనూ అదే విధంగా ఆచరిస్తాను.”

హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఇలా చెప్పి హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి)కు ఆ ఆస్తులలో నుంచి ఏ మాత్రం ఇవ్వలేదు. ఈ కారణంగానే హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి)కు హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి)పై కోపం వచ్చి ఆయనతో మాట్లాడటం మానేశారు. ఈ విధంగా ఆమె చనిపోయే వరకూ హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి)తో మాట్లాడలేదు. హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్యాణం తరువాత ఆర్పొల్లు మాత్రమే బ్రతికి ఉన్నారు. ఆమె చనిపోయిన తరువాత ఆమె భర్త హజ్రత్ అలీ (రజి) అదే రాత్రి ఆమెను ఖననం చేశారు. ఆమె చనిపోయిన సంగతి హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి)కు తెలియజేయలేదు. స్వయంగా ఆయనే ఆమె అంత్యక్రియల నమాజ్ చేశారు.

హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి) జీవించి ఉన్నంత కాలం హజ్రత్ అలీ (రజి)కి ప్రజలలో ఓ ప్రత్యేక హోదా, స్థానం ఉండేవి. హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి) చనిపోయిన తరువాత ప్రజల దృష్టి హజ్రత్ అలీ (రజి)పై నుండి తొలగిపోయింది. (అంటే ప్రజలలో ఆయనకు గతంలో ఉన్న పేరు ప్రతిష్ఠలు తగ్గిపోయాయి.) అందువల్ల ఆయన హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి)తో రాజీపడదామని ఆయన్ని ఖలీఫాగా అంగీకరించి ప్రమాణం (బైత్) చేద్దామని నిర్ణయించుకున్నారు. ఇలా నిర్ణయించుకొని హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) దగ్గరికి ఒక సందేశం పంపారు. “మీరు ఓ సారి మా ఇంటికి రండి. మీరు ఒక్కరే రావాలి. మీ వెంట మరెవరూ ఉండకూడదు” అని ఆ సందేశంలో అన్నారు. (హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) వెంట హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) రావడం హజ్రత్ అలీ (రజి)కి ఇష్టం లేదు. అందువల్ల ఆయన ఈ విధంగా మీరొక్కరే రావాలని అన్నారు.)

హజ్రత్ అలీ (రజి) పంపిన సందేశం గురించి విని హజ్రత్ ఉమర్ (రజి), “వద్దు. మీరాయన దగ్గరకు ఒంటరిగా వెళ్ళకండి” అని అన్నారు. “ఎందుకు? ఆయన నాకేదయినా (కీడు) తలపెడతారని మీరు భావిస్తున్నారా? దైవసాక్షి! నేను తప్పకుండా ఆయన దగ్గరకు ఒంటరిగానే వెళ్తాను” అని అన్నారు. హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) అలా చెప్పి ఆయన హజ్రత్ అలీ (రజి) ఇంటికి వెళ్ళారు.

హజ్రత్ అలీ (రజి) దైవస్తోత్రం చేసిన తరువాత ఈ విధంగా అన్నారు: “మాకు మీ విశిష్టత, ఔన్నత్యాలను గురించి తెలుసు. దేవుడు మీకు ప్రసాదించిన దాన్ని గురించి కూడా మాకు తెలుసు. దేవుడు మీకు చేసిన మేలు పట్ల మాకెలాంటి అనూయ లేదు. అయితే మీరు ఖిలాఫత్ విషయంలో సర్వాధికారిగా వ్యవహరిస్తున్నారు. మేము దైవప్రవక్త దగ్గరి బంధువులయిన కారణంగా అందులో (సలహా సంప్రతింపులలో) మాక్కూడా భాగం ఉందని భావిస్తున్నాను”.

ఈ మాటలు విన్న తరువాత హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) కళ్ళు చెమర్చాయి. (ఎంతో బాధపడిపోయారు.) మనస్సు కాస్త కుదుటపడిన తరువాత ఆయన ఇలా అన్నారు: “ఎవరి అధీనంలో నా ప్రాణం ఉందో ఆ శక్తిమంతుని సాక్షి! నా బంధువుల కన్నా దైవప్రవక్త బంధువులే నాకు ఎక్కువ ప్రీతికరమైన వారు. ఈ ఆస్తుల వ్యవహారంలో మీకు - నాకు మధ్య విభేదాలు వచ్చాయి (అంటే దానికి కారణం నా వ్యవహార సరళి మీకు నచ్చకపోవడమే). నేను మాత్రం పుణ్యం, శ్రేయోభిలాష వాంఛించే విధానం పట్ల అణు మాత్రం వైముఖ్యం కనబరచలేదు. ఈ ఆస్తుల విషయంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) కాలంలో నేను ఏ ఏ పద్ధతుల్ని చూశానో అవన్నీ అవలంబించాను. వాటిలో నేను ఏ ఒక్కదాన్నీ వదలిపెట్టలేదు.”

ఆ తరువాత హజ్రత్ అలీ (రజి) ఆయనతో “మేము మీ బైత్ (ఖిలాఫత్ గుర్తింపు ప్రమాణం) కోసం సాయంత్రం వేళను నిర్ణయిస్తున్నాము” అని అన్నారు. హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) జుహార్ నమాజ్ ముగిసిన తరువాత (మస్జిద్లో) వేదిక ఎక్కి దైవస్తోత్రం తరువాత తాను హజ్రత్ అలీ (రజి)ని కలుసుకున్న సంగతిని ప్రస్తావించారు. ఆయన తన ఖిలాఫత్ గుర్తింపు ప్రమాణం చేయడంలో ఎందుకు వెనుకంజ వేశారో, అందుకు ఆయన చెప్పిన కారణాలేమిటో అన్నీ వివరించారు. తరువాత

హజ్రత్ అలీ (రజి) లేచి ఇస్తిగ్నార్ (పాప మన్నింపు ప్రార్థన) చేశారు. దైవస్తోత్రం చేశారు. హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) విశిష్టత ఔన్నత్యాలను అంగీకరించారు. ఆ తరువాత ఇలా అన్నారు: “నేనీ (బైత్) విషయంలో ఏదైనా చేస్తే దానిక్కారణం హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) పట్ల అసూయ కాదు. నాకాయన పట్ల ఎలాంటి అసూయ లేదు. ఆయనకు దేవుడు ప్రసాదించిన హోదా, ఔన్నత్యం, విశిష్టతలను కూడా నేను నిరాకరించలేదు. కాకపోతే ఖిలాఫత్ వ్యవహారంలో మాక్కూడా భాగం ఉందని, హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) మమ్మల్ని సంప్రదించకుండా మా సలహాలు కోరకుండా ఆయన ఒక్కరే (సర్వస్వం) ఈ బాధ్యతను నిర్వహిస్తున్నారని మాత్రమే మేము భావించాము. దీనివల్ల మాకు బాధ కలిగింది”.

ఈ మాటలు విని ముస్లింలంతా సంతోషం వ్యక్తపరిచారు. (ఎట్టకేలకు) మీరు సరయిన నిర్ణయం తీసుకున్నారని అన్నారు వారు. ఆ తరువాత ముస్లింలు హజ్రత్ అలీ (రజి)కి మళ్ళీ దగ్గరయ్యారు. అంటే హజ్రత్ అలీ (రజి) మంచి విషయాన్ని అవలంబించగానే వారు మళ్ళీ ఆయనకు చేరువయి ఆయన్ని అభిమానించసాగారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 38వ అధ్యాయం - గజ్యతి ఖైబర్)

1150. విశ్వాసుల మాతృమూర్తి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి)కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్యాణం తరువాత ఆయన కుమార్తె హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి); “దైవప్రవక్త (సల్లం) వదలి వెళ్ళిన ఆస్తి నుండి, ఆయనకు దేవుడు ‘షై’ రూపంలో ప్రసాదించిన విజయప్రాప్తి నుండి వారసత్వంగా నాకు రావలసిన వాటాను నాకు ఇచ్చేయండి” అని హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి)ని అడిగారు. హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఆమెకు సమాధానమిస్తూ “దైవప్రవక్త (సల్లం) తమకు వారసత్వపు ఆస్తులేమీ ఉండవని, తాము వదలిన ఆస్తి దానంగా పరిగణించబడుతుందని ప్రవచించారు కదా! (అందువల్ల నేను మీకు ఈ ఆస్తుల నుండి ఎలాంటి వాటా ఇవ్వలేను)” అని అన్నారు. ఈ సమాధానం విని హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి)కు కోపం వచ్చింది. ఆ రోజు నుండి హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి)తో మాట్లాడటం మానేశారు. ఆమె చనిపోయే వరకు ఈ సత్యంబంధాల పునరుద్ధరణ జరగలేదు. దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్యాణం తరువాత హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి) ఆరైల్లు మాత్రమే జీవించి ఉన్నారు.

హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఇలా అంటున్నారు - దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖైబర్, ఫిదక్, మదీనా సదఖాలలో వదలి వెళ్ళిన ఆస్తుల నుండి (వారసత్వంలో) తమకు రావలసిన వాటా ఇమ్మని హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి) హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ని అడిగారు. కాని హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) ఆమె కోరికను త్రోసి పుచ్చుతూ “(ఈ ఆస్తుల విషయంలో) దైవప్రవక్త (సల్లం) ఎలా వ్యవహరించారో నేనూ అలాగే వ్యవహరిస్తున్నాను. నేనా విధానంలో ఎలాంటి మార్పు చేయలేను, దేన్నీ వదలిపెట్టను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆజ్ఞలలో, ఏ ఒక్క దాన్ని అమలు పరచకపోయినా నేను మార్గభ్రష్టుణ్ణువుతానని భయంగా ఉంది” అన్నారు. అయితే ఆ తరువాత హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) (తన పాలనా కాలంలో) మదీనా సదఖా ఆస్తుల్ని హజ్రత్ అలీ (రజి) కి, హజ్రత్ అబ్బాస్ (రజి) కు ఇచ్చేశారు. ఫిదక్, ఖైబర్ ఆస్తులు మటుకు తన అధీనంలోనే ఉంచుకున్నారు. వాటిని గురించి ఆయన ప్రస్తావిస్తూ “ఈ రెండు (ఖైబర్, ఫిదక్) ఆస్తులు (ప్రజల) హక్కులు నెరవేర్చడానికి, దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ఎదురయ్యే కొన్ని వ్యవహారాలకు

ఖర్చు అవుతుండేవి. అందువల్ల వీటి నిర్వహణా బాధ్యత రాజ్యాధినేతపై ఉంటుంది” అని అన్నారు. కనుక ఈ రెండు ఆస్తుల వ్యవహారం ఈ నాటికీ అదే పద్ధతి ప్రకారం నిర్వహించబడుతున్నాయి.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 57వ ప్రకరణం - ఫర్ఖల్ ఖమ్మీ, 1వ అధ్యాయం -ఫర్ఖల్ ఖమ్మీ)

1151. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- నా వారసత్వపు ఆస్తిలో ఒక్క దీనార్ కూడా (వారసులకు) పంచివ్వడం జరగదు. నేను వదలిన ఆస్తిలో నా భార్యల పోషణ ఖర్చులు, నిర్వాహకుల జీతభత్యాలు పోగా మిగిలినదంతా దానం (సదఖా) గా పరిగణించబడుతుంది.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 55వ ప్రకరణం - వసాయా, 32వ అధ్యాయం-నఫఖిల్ ఖయ్యుమిలీల్ వకోఫి)

19వ అధ్యాయం -ఖైదీలను నిర్బంధించడం, జైల్లో ఉంచడం, ఉపకార భావంతో వదలి పెట్టడం ధర్మసమ్మతమే

1152. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక సైనిక దళాన్ని నజద్ ప్రాంతానికి పంపారు. వారక్కడ సుమామా బిన్ ఆసాల్ అని పిలువబడే ఒక వ్యక్తిని బంధించి (మదీనాకు) తీసుకువచ్చారు. ముస్లిద్ లో ఒక స్తంభానికి కట్టిన తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) అతని దగ్గరికి వచ్చి “సుమామా! మా గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అని అడిగారు. ఆ వ్యక్తి బదులిస్తూ “అంతా బాగానే ఉంది. ఓ ముహమ్మద్! ఒకవేళ మీరు నన్ను వధిస్తే (నేను యుద్ధంలో అనేక మంది ముస్లింలను వధించి ఉన్న కారణంగా) ఒక హంతకుడ్ని వధించిన వారవుతారు. దీనికి భిన్నంగా మీరు నాకు మేలు చేస్తే మేలు మరచిపోని ఒక కృతజ్ఞుడికి మేలు చేసిన వారవుతారు. ఒకవేళ మీరు గనక నా బదులు ధన సంపద కోరితే మీరు కోరినంత ఇస్తాను, అడగండి” అని అన్నాడు.

ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) మరునాడు కూడా అతని దగ్గరికి వచ్చి “సుమామా! ఇప్పుడు

★ ఇమామ్ నవవీ (రహ్మాలై) ఈ హదీసుపై వ్యాఖ్యానిస్తూ “దైవప్రవక్తల ఆస్తులకు ఎవరూ వారసులుండరనేదే అధిక సంఖ్యాక ధర్మవేత్తల అభిప్రాయం. కాని హజ్రత్ హసన్ బస్రీ (రహ్మాలై) అభిప్రాయం ప్రకారం ఇది దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)కు మాత్రమే ప్రత్యేకం. ఎందుకంటే హజ్రత్ జిక్రియా (అలైహి) “ప్రత్యేకంగా నీ దగ్గర్నుంచి నాకొక వారసుడ్ని అనుగ్రహించు” (19:5) అని దైవాన్ని ప్రార్థించారు. హజ్రత్ సులైమాన్ (అలైహి) గురించి “దాహ్ నుకు సులైమాన్ వారసుడయ్యాడు” (27:16) అని దైవసూక్తి ఉంది. అయితే ఈ రెండు సూక్తుల్లోనూ దైవదౌత్యానికి సంబంధించిన వారసత్వం గురించి మాత్రమే ప్రస్తావించబడింది; ప్రాపంచిక వారసత్వం కాదు. అందువల్ల అధిక సంఖ్యాక ధర్మవేత్తల అభిప్రాయమే సరయినది.

ఖాజీ అయాజ్ (రహ్మాలై) ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆస్తుల వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి-(1) బనీ నజీర్ యూదుల ప్రాంతంలో ఏడు తోటలున్నాయి. ఉహుద్ యుద్ధం నాడు ముస్లిం అయిపోయిన ఒక యూదుడు రాసిన వీలునామా ప్రకారం ఈ తోటలు దైవప్రవక్త (సల్లం) కు లభించాయి. (2) మదీనాలో అస్సాద్ ముస్లింలు దైవప్రవక్త (సల్లం)కు సమర్పించుకున్న భూములు. (3) బనీ నజీర్ (తెగవారు) మదీనా నుండి బహిష్కరించబడటంవల్ల ఎలాంటి యుద్ధం జరగకుండానే వారు వదలి వెళ్ళిన ఆస్తులు. (4) ఖైబర్ జయించబడిన తరువాత జరిగిన ఒప్పందం ప్రకారం ఫిదక్ భూముల్లోని అర్థ భాగం. (5) ఖురా లోయల్ మూడిలలో ఒక భాగం. (6) ఖైబర్ లోని వతీనా, సలాం అనే రెండు కోటలు. ఇవి ఒడంబడిక ప్రకారం లభించిన కోటలు. (7) ఖైబర్ కు చెందిన పంచదాయం (ఖమ్మీ) నుండి దైవప్రవక్త (సల్లం)కు లభించిన వాటా. ఇవన్నీ దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆస్తులు. వీటిలో ఎవరికీ ఎలాంటి భాగం లేదు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ ఆస్తుల్ని తమ భార్య పిల్లలు, ముస్లిముల అవసరాల కోసం ఖర్చుపెట్టే వారు. అందువల్ల ఇవి ఎల్లప్పుడూ దానాలు (సదఖాత్)గానే ఉండాలి. వీటిని ఎవరైనా సొంతం చేసుకుంటే అది ధర్మసమ్మతం కాజాలదు.

నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అని అడిగారు. “ఇది వరకు వెళ్లడించిన అభిప్రాయానికే కట్టుబడి ఉన్నాను. మీరు గనక నాకు మేలు చేస్తే మేలు మరవని ఒక కృతజ్ఞుడికి మేలు చేసిన వారవుతారు” అని అన్నాడు ఆ ఖైదీ. దైవప్రవక్త (సల్లం) అతణ్ణి అతని మానాన వదలి వెళ్ళారు. తిరిగి మూడో రోజు కూడా “సుమామా! నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అని అడిగారు. “నేను ఇది వరకు విన్నవించుకున్నదే ఇప్పుడూ విన్నవించుకుంటున్నాను” అని అన్నాడు ఖైదీ. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) తన అనుచరులతో “సుమామాను విడిచిపెట్టండి” అని అన్నారు.

సుమామా ఖైదు నుండి విముక్తి పొందగానే మస్జిద్ సమీపంలో కొంచెం దూరాన ఉన్న ఒక చెరువు దగ్గరికి వెళ్ళి స్నానం చేశాడు. తరువాత మస్జిద్ కు తిరిగొచ్చి ఇలా అన్నాడు: “అల్లాహ్ తప్ప మరో దేవుడు లేడని, ముహమ్మద్ దేవుని ప్రవక్తని నేను సాక్ష్యమిస్తున్నాను. ముహమ్మద్ మహనీయా! దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను. ఇంతకు పూర్వం యావత్ప్రపంచంలో నాకు మీ ముఖం కంటే అప్రియమైన ముఖం మరేదీ లేదు. ఇప్పుడు యావత్ ప్రపంచంలో మీ ముఖారవిందం కంటే ప్రియమైన ముఖం మరేదీ లేదు. దైవసాక్షి! గతంలో మీ ధర్మం కంటే నాకు అప్రియమైన ధర్మం మరొకటి ఉండేది కాదు. ఈనాడు మీ ధర్మం కంటే ప్రియమైన ధర్మం మరేదీ లేదు. లోగడ మీ పట్టణం కంటే నాకు అప్రియమైన పట్టణం మరొకటి ఉండేది కాదు. ఇప్పుడు ఈ పట్టణమే నాకు అన్నిటికంటే ఎంతో ప్రియమైన పట్టణం. మీ సైనికులు నన్ను బంధించడానికి వచ్చినప్పుడు నేను ఉమ్రా యాత్రకై (కాబా) వెళ్తున్నాను. ఈ విషయంలో మీ ఆజ్ఞ ఏమిటో సెలవీయండి”.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాటలు విని అతనికి శుభవార్త తెలియజేసి, ఉమ్రా యాత్ర చేయమని ఆదేశించారు. దాని ప్రకారం ఆయన (ఉమ్రా యాత్ర కోసం) మక్కా వెళ్ళే అక్కడ ఒక వ్యక్తి ఆయనతో “నీవు కూడా మతభ్రష్టుడయి పోయావా?” అని అడిగాడు. దానికాయన సమాధానమిస్తూ “లేదు, నేను మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం) చేతిలో ఇస్లాం స్వీకార భాగ్యాన్ని పొందాను. చెవులు రిక్కించి విను. దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను. ఇప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) నుండి అనుమతి లభించనంతవరకు మీకు ఎమామా నుండి ఒక్క గోధుమ గింజ కూడా దొరకదు” అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం-మగాజి, 70వ అధ్యాయం- వస్తి బని హనీఫత వహదీసి సుమామా బిన్ ఉసైల్)

20వ అధ్యాయం - హిజాబ్ (మదీనా) నుండి యూదుల బహిష్కరణ

1153. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం:- మేము మస్జిద్ లో కూర్చుని ఉండగా దైవప్రవక్త (సల్లం) వచ్చి “యూదుల దగ్గరికి నడవండి” అని అన్నారు. మేము ఆయన వెంట బయలుదేరాము. చివరికి ‘బైతుల్ మిద్రాస్’* ప్రదేశానికి చేరుకున్నాము. దైవప్రవక్త (సల్లం) నిలబడి యూదుల్ని ఎలుగెత్తి పిలుస్తూ “యూదులారా! ఇస్లాం స్వీకరించండి, మీరు సురక్షితంగా ఉంటారు” అని అన్నారు. దానికి యూదులు (స్పష్టంగా సమాధానమివ్వకుండా) “అబుల్ ఖాసిం! మీరు (మీ) సందేశాన్ని అందజేశారు

* బైతుల్ మిద్రాస్ అంటే యూదులు కూర్చుని తొర్రత్ పఠించే ప్రదేశం అన్న మాట.

(ఇక చాలు)” అని అన్నారు. “నా ఉద్దేశ్యం కూడా అదే” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). తిరిగి మరోసారి ఆయన ఆ మాటలే అన్నారు. యూదులు కూడా అదే సమాధానమిస్తూ “అబుల్ ఖాసిం! మీరు (మీ) ప్రచార బాధ్యతను నెరవేర్చారు (ఇక చాలు)” అని అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) మూడోసారి తమ మాటను పునరుద్ఘాటిస్తూ “ఒక విషయం తెలుసుకోండి. ఈ భూమి దేవునికి, దేవుని ప్రవక్తకు చెందినది. నేను మిమ్మల్ని ఈ ప్రాంతం నుండి బహిష్కరించ దలిచాను. కనుక మీలో ఎవరి దగ్గరయినా ధన వస్తు సంపద ఉంటే దాన్ని అమ్ముకోవచ్చు. లేకుంటే గుర్తుంచుకోండి. భూమి దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు చెందిన ఆస్తి” అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 89వ ప్రకరణం - ఇక్రాహ్, 2వ అధ్యాయం - ఫీ బైయిల్ ముక్రహీ వసహీహీ ఫిల్ హఖ్ఖి వ గైరిహీ)

1154. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం:- బనీ నజీర్, బనీ ఖురైజా (యూద) తెగలు (రెండూ) యుద్ధం చేశాయి. అయితే దైవప్రవక్త (సల్లం) బనీ నజీర్ తెగను మాత్రమే దేశ బహిష్కరణ చేశారు. బనీ ఖురైజా (తెగ) వాళ్ళను వారి ప్రాంతంలోనే ఉండనిచ్చారు. పైగా వారికి అనేక మేళ్ళు కూడా చేకూర్చారు. (అయినప్పటికీ) బనీ ఖురైజా తెగవాళ్ళు (చేసిన మేలు మరచి, శాంతి ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించి) మళ్ళీ యుద్ధానికి పాల్పడ్డారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) వారిలో పురుషుల్ని హతమార్చింపజేసి, వారి స్త్రీలు, పిల్లలు, సిరిసంపదలను ముస్లింలకు పంచిపెట్టారు.

(దానికి పూర్వం) వారిలో కొందరు దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి (రక్షణ పొందే నిమిత్తం) వచ్చారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) వారికి (ప్రాణదానం చేసి) ఆశ్రయమిచ్చారు. ఆ తరువాత వారు ఇస్లాం స్వీకరించి ముస్లిములయిపోయారు. ఈ విధంగా దైవప్రవక్త(సల్లం) మదీనా నుండి యూదులందర్నీ బహిష్కరించారు.

ఉదాహరణకు:- హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ సలాం (రజి)గారి తెగయిన బనీ ఖైనుఖా, బనీ హారిసా, ఒక్కటేమిటి మదీనాలో ఉండే యూదులందర్నీ బహిష్కరించారు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం- మగాజి, 14వ అధ్యాయం - హదీసి బనీ నజీర్)

22వ అధ్యాయం - ఒప్పందం ఉల్లంఘించిన వారితో యుద్ధం చేయడం ధర్మ సమ్మతమే

1155. హజ్రత్ అబూ సయీద్ ఖుదరీ (రజి) కథనం:- బనీ ఖురైజా తెగ యూదులు హజ్రత్ సాద్ బిన్ ముఆజ్ (రజి)ని మధ్యవర్తిగా స్వీకరించి ఆయుధాలు క్రింద పడవేయడానికి అంగీకరించారు. అప్పుడు

★ బనీ నజీర్, బనీ ఖురైజా అనేవి యూదులకు చెందిన ప్రముఖ తెగల పేర్లు. ఆ పేర్లతోనే వారి నివాస ప్రాంతాలు కూడా ప్రసిద్ధి చెందాయి. మొదట బనీ నజీర్ తెగను (మదీనా నుండి) బహిష్కరించడం జరిగింది. తరువాత బనీ ఖురైజా తెగ ఒప్పందం ఉల్లంఘించినందున దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇరవై అయిదు రోజుల దాకా వారి కోటలను ముట్టడించి దిగ్బంధం చేశారు. ఆ తరువాత వారు ఓటమిని అంగీకరించారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) వారి యోధులను హతమార్చి వారి స్త్రీలను, పిల్లలను బానిసలుగా చేసుకోవాలని ఆదేశించారు. ఆ సందర్భంలో వారిలో పారిపోయి దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి చేరుకున్న యూదులు మాత్రమే బ్రతికి బయటపడ్డారు. ఆ తరువాత వారు ఇస్లాం స్వీకరించి ముస్లిములయిపోయారు. (నంకలనకర్)

దైవప్రవక్త (సల్లం) హజ్రత్ సాద్ (రజి)ను పిలవనంపారు. హజ్రత్ సాద్ (రజి) ఒక గాడిద మీదెక్కి వచ్చారు. ఆయన దైవప్రవక్త (సల్లం)కు దగ్గరగా వచ్చినప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) (తమ అన్నార్ అనుచరుల్ని ఉద్దేశించి) “మీ నాయకుడు వస్తున్నాడు. ఆయనకు గౌరవ సూచకంగా లేచి నిలబడండి” అన్నారు. హజ్రత్ సాద్ (రజి) వచ్చి దైవప్రవక్త (సల్లం) చెంత కూర్చున్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆయనతో మాట్లాడుతూ “మీరు చెప్పే తీర్పుని సమ్మతించే షరతుపై మీరు ఆయుధాలు క్రింద పడవేయడానికి అంగీకరించారు” అని తెలిపారు. “అయితే నేనీ విధంగా తీర్పు చెబుతున్నాను; వారిలో యుద్ధ సామర్థ్యం కలిగి ఉన్న పురుషులందరీ హతమార్చి వేయాలి. వారి స్త్రీలను, పిల్లలను ఖైదీలుగా చేసుకోవాలి” - అన్నారు హజ్రత్ సాద్ (రజి). దానిపై దైవప్రవక్త (సల్లం) వ్యాఖ్యానిస్తూ “నిస్సందేహంగా మీరు వారి విషయంలో రాజాధిరాజు తీర్పు (దేవుని తీర్పు) వంటి తీర్పుచ్చారు” అని అన్నారు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం-జిహాద్, 168వ అధ్యాయం - ఇజానజలల్ అదువుళ్ళ అలాహుక్కి రజాలిన్)

1156. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం:- హజ్రత్ సాద్ (బిన్ ముఆజ్) కందకం యుద్ధంలో గాయపడ్డారు. ఖురైష్ తెగకు చెందిన హిబ్బాన్ బిన్ అర్థా అనే వ్యక్తి ఆయన మీదికి బాణం వదిలాడు. అది ఆయన మెడ నరంలోకి దిగబడింది. అందువల్ల దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆయన కోసం మస్జిద్లోనే ఒక గుడారం వేయించారు. దగ్గరగా ఉంటే ఆయన్ని గురించిన సమాచారం ఏదైనా సులువుగా తెలుస్తుందన్న ఉద్దేశంతో ఇలా చేశారు. ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) కందకం యుద్ధం నుండి తిరిగిచ్చి ఆయుధాలు దించి వేశారు. స్నానం కూడా చేశారు.

కాని అంతలో హజ్రత్ జిబ్రయీల్ (దైవదూత) ముఖమ్మీద పడిన దుమ్ము ధూళి తుడుచుకుంటూ వచ్చి “మీరు అప్పుడే ఆయుధాలు దించి వేశారా! మేమింకా ఆయుధాలు దించి వేయలేదు” అని అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాటలు విని “మళ్ళీ ఎక్కడికైనా పోవాల్సి ఉందా?” అని అడిగారు. హజ్రత్ జిబ్రయీల్ (అలైహి) బనీ ఖురైజా (యూదుల) ప్రాంతం వైపుకు సూచించారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) బనీ ఖురైజా ప్రాంతానికి వెళ్ళారు (సాయుధులయి).

★ బనీ ఖురైజా తెగ మదీనాలోని ఔస్ తెగకు మిత్ర పక్షం. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక ఒప్పందం ద్వారా ఆ తెగ యూదులను వారి భూములు, కోటలలోనే ఉండనిచ్చి వారికె ం మేలు చేశారు. కాని వారు ఖుస్థాఫ్ (కందకం) యుద్ధ సమయంలో ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించి ఖురైష్ బహుదైవారాధకులతో చేతులు కలిపారు. అందువల్ల ఆ యుద్ధం ముగిసిన వెంటనే ఆయన (సల్లం) బనీ ఖురైజా వాడను ముట్టడించారు. ముట్టడి ఇరవై అయిదు రోజుల పాటు సాగింది. చివరికి వారు కాళ్ళ బేరానికి వస్తూ తమ మిత్ర పక్షం నాయకుడైన హజ్రత్ సాద్ బిన్ ముఆజ్ (రజి)ను మధ్యవర్తిగా పెట్టి, ఆయన ఇచ్చే తీర్పును తాము శిరసావహిస్తామన్న షరతుతో కోట తలుపులు తెరవడానికి అంగీకరించారు. ఔస్ తెగ (ఇస్లాం స్వీకరించక) పూర్వం నుండే తమ మిత్ర పక్షంగా ఉంటూ వస్తున్నందున ఆ తెగ నాయకుడు హజ్రత్ సాద్ (రజి) తమ పట్ల సడలించుట వైఖరి అవలంబిస్తారని వారు భావించారు. కాని హజ్రత్ సాద్ (రజి) తౌరాత్ గ్రంథం ప్రకారం తీర్పుచ్చారు. బనీ ఇస్రాయిల్ (యూదుల) రాజులు యుద్ధ ఖైదీల విషయంలో తౌరాత్ గ్రంథం ప్రకారమే నిర్ణయం తీసుకునేవారు.

హజ్రత్ సాద్ బిన్ ముఆజ్ (రజి) కందకం యుద్ధంలో గాయపడినందున ఆయనకు వైద్య సదుపాయాలు కలిగించి, బాగోగులు చూడటానికి వీలుగా దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆయన కోసం మస్జిద్ నబవీలోనే ఒక గుడారం వేయించి, ఆయన్ని ఉంచారు. యూదుల్ని గురించి తీర్పువ్వడానికి ఆయన్ని పిలిచినప్పుడు ఆయన ఒక గాడిద ఎక్కి వచ్చారు. ఆయన దగ్గరక రాగానే మీ నాయకునికి గౌరవసూచకంగా లేచి నిలబడండని దైవప్రవక్త (సల్లం) అన్నార్ (ఔస్ తెగ) ముస్లింలను ఆడిశించారు. ఇలా గౌరవ సూచకంగా లేచి నిలబడి స్వ్యాగతమివ్వడం ధర్మవేత్తలు, మహనీయుల విషయంలో ధర్మసమ్మతమే. అయితే ఒక వ్యక్తి (ఎంత గొప్పవాడయినప్పటికీ) కూర్చొని ఉండగా కొందరు ఆయన ముందు చేతులు కట్టుకొని నిలబడటం మాత్రం ధర్మ సమ్మతం కాదు.

యూదులు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆదేశాన్ని శిరసావహిస్తూ ఆయుధాలు క్రింద పడవేయడానికి ఒప్పుకున్నారు. అయితే దైవప్రవక్త (సల్లం) తీర్పు చేసే బాధ్యతను హజ్రత్ సాద్ బిన్ ముఅజ్ (రజి)పై ఉంచారు. హజ్రత్ సాద్ (రజి) తీర్పిస్తూ “నేను వీరి విషయంలో ఇలా తీర్పిస్తున్నాను; యుద్ధ సామర్థ్యం గల వారందరినీ వధించాలి. స్త్రీలను, పిల్లలను బానిసలుగా చేసుకోవాలి. వారి ఆస్తి పాస్తుల్ని ముస్లింలకు పంచాలి” అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం-మగాజి, 30వ అధ్యాయం-మర్దీయిన్న బియ్యి - మినల్ అహ్లాబ్)

1157. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం:- హజ్రత్ సాద్ బిన్ ముఅజ్ (రజి) దైవాన్ని ఇలా వేడుకున్నారు: “దేవా! నీ ప్రవక్త (సల్లం)ను తిరస్కరించి ఆయన్ని స్వస్థలం నుండి బహిష్కరించిన వారికి వ్యతిరేకంగా నేను నీ మార్గంలో పోరాడటం కంటే మించిన ప్రయత్నమైన విషయం నాకు మరేదీ లేదు. ఈ సంగతి నీకు బాగా తెలుసు. దేవా! మాకు, మా శత్రువులకు మధ్య సాగిన యుద్ధాన్ని నీవు అంతం చేశావని భావిస్తున్నాను. ఒకవేళ ఖురైషీయులతో జరిగిన యుద్ధంలో ఇంకా ఎవరైనా మిగిలి ఉంటే నన్ను కూడా సజీవంగా ఉంచు, నేను నీ మార్గంలో (మరోసారి) యుద్ధం చేస్తాను. ఒకవేళ నీవీ యుద్ధాన్ని నిజంగా సమాప్తం చేసి ఉంటే నా గాయాన్ని తెరచి అందులో నుంచి రక్తం స్రవించేలా చెయ్యి. ఆ విధంగా ఈ గాయం నా మరణానికి కారణభూతమయ్యేలా చెయ్యి.”

ఇలా ప్రార్థించిన తరువాత ఆయన గాయం నుండి రక్తం స్రవించసాగింది. జనం అది చూసి భీతావహులయ్యారు. హజ్రత్ సాద్ (రజి) గాయం నుండి ఏకధాటిగా రక్తం ప్రవహిస్తూ మస్జిద్ లోని గస్సాల్ (తెగ) గుడారం దాకా ప్రవహించింది. వారు కంగారుపడుతూ గుడారం వాసులారా! మీ గుడారం వైపు నుండి ఇటు ప్రవహిస్తున్న దేమిటి? అని అన్నారు. అప్పుడు వారు వెళ్ళి చూస్తే హజ్రత్ సాద్ బిన్ ముఅజ్ (రజి) గాయం నుండి రక్తం (ఏరయి) పారుతోంది. చివరికి ఆ గాయం వల్లనే ఆయన చనిపోయారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం-మగాజి, 3వ అధ్యాయం-మర్దీయిన్న బియ్యి - మినల్ అహ్లాబ్)

23వ అధ్యాయం-ఒక ముఖ్యమైన పని ఉండగా మరో ముఖ్యమైన పని వచ్చి పడినప్పుడు

1158. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) కందకం యుద్ధం ముగిసిన తరువాత అక్కడ్నుంచి తిరిగొచ్చి “బనీ ఖురైజా (యూద) వాడలోకి చేరుకోనంతవరకు ఎవరూ అస్రీ నమాజ్ చేయకూడదు” అని ఆదేశించారు (తమ అనుచరుల్ని). (దాంతో యోధులందరూ బయలుదేరారు). కొందరు కొంత దూరం నడచిన తరువాత దారిలోనే అస్రీ వేళ అయింది. అప్పుడు వారిలో కొందరు ‘మనం బనీ ఖురైజా ప్రాంతానికి చేరుకోనంతవరకు అస్రీ నమాజ్ చేయకూడదు’ అని అన్నారు. మరికొందరు “కాదు, మనం ఇక్కడే నమాజ్ చేయాలి. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆదేశానికి అర్థం అస్రీ నమాజ్ ఖజా చేయాలని కాదు కదా!” అని అన్నారు. ఆ తరువాత ఈ వ్యవహారం దైవప్రవక్త

(సల్లం) దృష్టికి తీసికెళ్ళడం జరిగింది. ఆయన ఆ ఇరువర్గాలలో ఎవరి పట్టుదల పట్ల కూడా తన అయిష్టతను వ్యక్తపరచలేదు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 12వ ప్రకరణం-సలాతల్ ఖాఫ్ , 5వ అధ్యాయం-సలాతిత్తాలిఖినల్ మత్లావ్ రాకిబన్ వ ఈమాఅన్)

24వ అధ్యాయం - ముహాజిర్ ముస్లింలకు అన్నార్ ముస్లింలొచ్చిన కానుకలు

1159. హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం:- ముహాజిర్ ముస్లింలు మక్కా నుండి మదీనాకు వలస వచ్చినప్పుడు వారి దగ్గర ఆస్తిపాస్తులు ఏమీ లేవు. అన్నార్ ముస్లింలకు మాత్రం భూములు, జాగీరులు ఉన్నాయి (దైవప్రవక్త (సల్లం) వారుభయుల మధ్య సహోదరీకరణ చేయించడంతో అన్నార్ ముస్లింలు తమ ఆస్తిపాస్తుల్లో సగం ఇవ్వడానికి ముందుకొచ్చారు). అన్నార్ ముస్లింలు ప్రతి యేడూ తమ తోటలలో పండిన పండ్లు వగైరా ముహాజిర్ ముస్లింలకు ఇస్తుండేవారు. ముహాజిర్ ముస్లింలు (వారిచ్చింది తిని కూర్చోకుండా) వారితో కలసి కష్టపడి పని చేసేవారు.

(హజ్రత్ అనస్, హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబీతల్వాల తల్లి) హజ్రత్ ఉమ్మై సలీం (రజి) దైవప్రవక్త(సల్లం) కు ఒక ఖర్జూర వృక్షాన్ని ఇచ్చారు. ఆ వృక్షాన్ని దైవప్రవక్త (సల్లం) స్వేచ్ఛ పొందిన తమ బానిస మహిళ హజ్రత్ ఉమ్మైఐమన్ (రజి) కు ప్రసాదించారు. ఆమె హజ్రత్ ఉసామా బిన్ జైద్ (రజి) కు తల్లి అవుతారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖైబర్ యుద్ధం నుండి మదీనాకు తిరిగొచ్చిన తర్వాత ముహాజిర్ ముస్లింలు తమకు లోగడ అన్నార్ ముస్లింలు ఇచ్చిన పండ్లు వగైరా కానుకలన్నీ తిరిగి వారికి ఇచ్చివేశారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా గతంలో నా తల్లి (హజ్రత్ ఉమ్మై సలీం) ఇచ్చిన ఖర్జూర చెట్టును తిరిగి ఆమెకు ఇచ్చివేశారు. ఆయన హజ్రత్ ఉమ్మై ఐమన్ (రజి)కు ఆ చెట్టుకు బదులుగా తమ తోటలోని కొన్ని చెట్లను ప్రసాదించారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 51వ ప్రకరణం- హిబ, 35వ అధ్యాయం-ఫజిల్ మనిహ్)

1160. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) మదీనాకు వలస వచ్చిన తరువాత (ఆయనపై కానుకల వర్షం కురవనారంభించింది). కొందరు ఆయనకు ఖర్జూర చెట్టు ఇస్తే, మరికొందరు మరో వస్తువు ఇచ్చేవారు. ఈ కానుకల పరంపర బనీ ఖురైజా, బనీ నజీర్ (యూద తెగల) ప్రాంతాలు జయించబడేవరకు కొనసాగాయి. ఆ తరువాత నా కుటుంబం వారు లోగడ దైవప్రవక్త (సల్లం) కు ఇచ్చిన (ఖర్జూర) చెట్లను గురించి అడిగేందుకు నన్ను ఆయన దగ్గరకు పంపించారు. ఆ చెట్టు మొత్తం గాని, లేదా వాటిలో కొన్నిగాని ఆయన మాకు తిరిగిస్తారేమో కనుక్కొని రమ్మని పంపారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ చెట్లను హజ్రత్ ఉమ్మై ఐమన్ (రజి)కు ఇచ్చివేశారు. ఈ సంగతి తెలియగానే హజ్రత్ ఉమ్మై ఐమన్ (రజి) వచ్చి నా మెడలో వస్త్రం పడేసి (లాగుతూ), “అలా ఎన్నటికీ జరగదు. ఏకేశ్వరుని సాక్షి! దైవ ప్రవక్త (సల్లం) ఈ చెట్లను మీ కెన్నటికీ ఇవ్వరు. వీటిని ఆయన నాకు ప్రసాదించారు-లేదా హజ్రత్ ఉమ్మై ఐమన్ (రజి) ప్రమాణం చేసి మరో విధంగా అన్నారు- దైవప్రవక్త (సల్లం) (తన తోటలోని ఒక చెట్టును చూపిస్తూ) “వీటిని తీసుకో” అన్నారు ఆమెతో. కాని ఆమె అందుకు నిరాకరిస్తూ “వద్దు, అలా జరగడానికి వీల్లేదు” అన్నారు. చివరికి దైవప్రవక్త (సల్లం) హజ్రత్ ఉమ్మై ఐమన్ (రజి) కు ఆ చెట్లకు పదిరెట్ల చెట్లు ఇచ్చి ఒప్పించారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం- మగాజి, 30వ అధ్యాయం-మర్రియన్న బియ్యి, మినల్ అహ్లాబ్)

25వ అధ్యాయం - శత్రు ప్రాంతంలో ఆహార పదార్థాలు దొరికితే?!

1161. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ముగప్పిల్ (రజి) కథనం:- మేము ఖైబర్ కోటను ముట్టడించి ఉన్నాము. ఆ సందర్భంలో (ఓసారి) ఒక వ్యక్తి (కోటపై నుండి) కొవ్వున్న ఒక (తోలు) సంచి విసిరాడు. దాన్ని చూడగానే తీసుకుందామని నేను ముందుకు లంఘించాను. కాని వెనక్కి తిరిగి చూస్తే ఎదురుగా దైవప్రవక్త (సల్లం) నిలబడి ఉన్నారు. ఆయన్ని చూసి నేను సిగ్గుతో తలవంచుకున్నాను.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 57వ ప్రకరణం- ఫర్ఖల్ ఖమ్స్, 20వ అధ్యాయం - మాయుసీబు మినత్ర్ ఆమ్ ఫీ అర్జిల్ హర్స్)

26వ అధ్యాయం - హెరక్లియస్ కు ఇస్లాం సందేశం అందజేస్తూ దైవప్రవక్త (సల్లం) లేఖ

1162. హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) కథనం:- నేను అబూ సుఫ్యాన్ (రజి) నోట ఈ సంభాషణ విన్నాను. ఆయన ఇలా తెలియజేశారు: 'నాకు, దైవప్రవక్త (సల్లం) కు మధ్య (హుదైబియా) ఒప్పందం జరిగి ఉన్న రోజుల్లో నేను (వ్యాపార నిమిత్తము విదేశాలకు) ప్రయాణమయ్యాను. నేను సిరియాలో విడిది చేసినప్పుడు (రోమ్ చక్రవర్తి) హెరక్లియస్ పేర దైవప్రవక్త (సల్లం) లేఖ ఒకటి చేరింది. దాన్ని హజ్రత్ వహ్యా కల్బీ (రజి) తీసుకొచ్చారు. ఆయన దాన్ని బుస్రా పాలకునికి అందజేశారు, బుస్రా పాలకుడు దాన్ని హెరక్లియస్ దగ్గరకు పంపాడు. ఈ లేఖ హెరక్లియస్ కు అందిన తరువాత అతను సభాసదులతో "తనను తాను దైవప్రవక్తనని ప్రకటించుకున్న వ్యక్తి జాతికి చెందినవారు ఎవరైనా ఈ ప్రాంతంలో ఉన్నారా?" అని ప్రశ్నించాడు. దానికి వారు ఉన్నారని సమాధానమిచ్చారు.

హజ్రత్ అబూ సుఫ్యాన్ (రజి) ఇలా అన్నారు: ఆ తరువాత నన్ను పిలిపించారు. నా వెంట ఖురైష్ తెగకు చెందిన మరి కొందరు వ్యక్తులు కూడా ఉన్నారు. మేమంతా హెరక్లియస్ దగ్గరకు వెళ్ళాము. అతను మమ్మల్ని తన ముందు కూర్చోబెట్టి "మీలో దైవప్రవక్తనని ప్రకటించుకున్న వ్యక్తికి బంధుత్వం రీత్యా ఎక్కువ సన్నిహితులెవరు?" అని అడిగాడు. "అందరికంటే నేనెక్కువ సన్నిహితుణ్ణి" అన్నాను నేను. అప్పుడతను దుబాసీని పిలిపించి "దైవప్రవక్తనని ప్రకటించుకున్న వ్యక్తిని గురించి నేనితణ్ణి కొన్ని ప్రశ్నలు అడుగుతాను. ఒకవేళ ఇతను నాతో అబద్ధమాడితే నీవు దాన్ని ఖండించాలి. ఈ విషయం వీరందరికీ తెలియజెయ్యి" అని అన్నాడు.

హజ్రత్ అబూ సుఫ్యాన్ (రజి) ఇలా చెబుతున్నారు: 'దైవనాక్కి! నా అనుచరులు నా మాటలను నిరాకరిస్తారన్న భయం లేకపోతే నేను తప్పకుండా అబద్ధమాడేవాణ్ణి'. తరువాత హెరక్లియస్ తన దుబాసీతో "ఆ వ్యక్తి (దైవప్రవక్త) వంశం, గోత్రం ఎలాంటివో ఇతణ్ణి అడుగు" అని అన్నాడు. నేను సమాధానమిస్తూ "మా అందరిలో కెల్లా ఆయన వంశం, గోత్రం ఎంతో ఉన్నతమైనవి" అని చెప్పాను. "సరే ఆయన తాతముత్తాతలలో ఎవరైనా చక్రవర్తి అయ్యారా?" అని అడిగాడతను. నేను లేదన్నాను. "దైవదౌత్య ప్రకటనకు పూర్వం ఆయన ఎప్పుడైనా అబద్ధమాడినట్లు నీవు విన్నావా?" అని అడిగాడు హెరక్లియస్ తిరిగి. నేను లేదన్నాను. "ఆయన్ని (ఎక్కువగా) ధనికులు అనుసరిస్తున్నారా? లేక పేదలు అనుసరిస్తున్నారా?" అడిగాడతను మళ్ళీ. నేను "ధనికులు కాదు, పేదలే" అన్నాను. "ఆయన్ని

విశ్వసిస్తున్న వారి సంఖ్య పెరుగుతోందా లేక తగ్గిపోతోందా?” అడిగాడతను. “తగ్గిపోవడం లేదు, ఇంకా పెరిగిపోతోంది” అన్నాను నేను.

“అతని అనుచరుల్లో ఎవరైనా అతని ధర్మం స్వీకరించిన తరువాత, అది మంచిది కాదని భావించి దాన్ని వదలి పెట్టడం జరిగిందా?” అడిగాడు హెరక్లియస్. నేను “అలాంటిదేమీ జరగ లేద”న్నాను. “మీరు ఆయనతో ఎప్పుడైనా యుద్ధం చేశారా?” ప్రశ్నించాడతను. నేను చేశామన్నాను. “అయితే ఫలితాలు ఎలా ఉండేవి?” అడిగాడతను. “మాకు, వారికి మధ్య యుద్ధం బొక్కెన మాదిరిగా ఉంటుంది. ఒకప్పుడు వాళ్ళు గెలిస్తే, మరొకప్పుడు మేము విజయం సాధిస్తుంటాము” అన్నాను నేను. “సరే ఆయన ఎప్పుడైనా వాగ్దాన (ఒప్పుంద) భంగం చేస్తారా?” అడిగాడతను. “లేదు, అయితే ప్రస్తుతం ఆయనకు - మాకు మధ్య ఒక నిర్ణీత గడువుకు గాను ఒడంబడిక జరిగింది. కాని ఈసారి ఆయన ఏం చేస్తాడో మాకు తెలియదు” అన్నాను నేను.

అబూ సుఫ్యాన్ (రజ) కథనం:- మొత్తం సంభాషణలో ఈ ఒక్కమాట తప్ప నా తరపున మరే విషయం కలపడానికి అవకాశం లభించలేదు. అతను నన్ను, “ఇలాంటి (దైవదౌత్య) ప్రకటన ఇంతకు పూర్వం (అరబ్బుల్లో) ఎవరైనా చేశారా?” అని అడిగాడు. నేను లేదన్నాను. ఆ తరువాత హెరక్లియస్ తన దుబాసీతో నాకు చెప్పమని ఇలా అన్నాడు.

“నేను నిన్ను ఆయన వంశం గురించి అడిగాను. నీవు మీ అందరి కంటే ఆయనది గొప్ప వంశమని చెప్పావు. నిజం, దైవప్రవక్తలు ఎప్పుడూ ఉన్నత వంశాలలోనే జన్మిస్తారు. నేను నిన్ను, ఆయన తాత ముత్తాతలలో ఎవరైనా చక్రవర్తి అయ్యారా అని అడిగాను. నీవు లేదన్నావు. ఆయన తాతముత్తాతలలో నిజంగా ఎవరైనా చక్రవర్తి అయి ఉంటే ఈయన తన తాతముత్తాతల రాజ్యాధికారం కోరుతున్నాడని నేను దీన్ని బట్టి భావిస్తాను. (కాని అలాంటిదేమీ లేదు) తరువాత నేను, ఆయన అనుయాయుల్లో ధనికులున్నారా, పేదలున్నారా అని అడిగాను. నీవు పేదలే ఉన్నారని అన్నావు. నిజం, దైవప్రవక్తలకు (సాధారణంగా) పేదలే అనుయాయులవుతారు”.

దైవదౌత్య ప్రకటనకు పూర్వం ఆయన ఎప్పుడైనా అబద్ధమాడినట్లు చూశావా అని నేను నిన్ను అడిగాను. నీవు లేదన్నావు. దీన్ని బట్టి ప్రజలతో ప్రజల వ్యవహారాలను గురించి ఎన్నడూ అబద్ధమాడని వ్యక్తి దేవుని విషయంలో అబద్ధమాడలేడని నేను భావిస్తున్నాను. ఆయన అనుచరుల్లో ఎవరైనా ఆయన ధర్మం స్వీకరించిన తరువాత అది నచ్చక దాన్ని వదలెయ్యడం జరిగిందా అని అడిగాను. నీవు లేదన్నావు. అదే నిజమైన విశ్వాసమంటే. మనిషి ఒక విషయాన్ని హృదయపూర్వకంగా విశ్వసించినపుడు ఇక దాన్ని మానెయ్యలేడు. నేను నిన్ను ఆయన అనుచరుల సంఖ్య పెరుగుతోందా తగ్గిపోతోందా అని అడిగాను. నీవు పెరుగుతోందని చెప్పావు. నిజమైన విశ్వాస పరిస్థితి ఇలాగే ఉంటుంది. అది దిన దిన ప్రవర్ధమానమవుతూనే ఉంటుంది. చివరికి అది పరిపక్వదశకు చేరుకుంటుంది. నేను నిన్ను మీరెప్పుడైనా ఆయనతో యుద్ధం చేశారా అని అడిగాను. నీవు చేశామని, ఒక్కోసారి మేము, ఒక్కోసారి ఆయన యుద్ధంలో విజయం సాధించడం జరుగుతుంటుందని అన్నావు. దైవప్రవక్తలందరి పరిస్థితి కూడా ఇలాగే ఉంటుంది. ప్రారంభంలో వారు (దేవుని చేత) పరీక్షించబడతారు. చివరికి అంతిమ

విజయం వారికే లభిస్తుంది.

“నేను నిన్ను ఆయన ఎప్పుడైనా ఒప్పుందం ఉల్లంఘించడం గాని, వాగ్దానభంగం చేయడం గాని జరిగిందా అని అడిగాను. నీవు లేదన్నావు. దైవప్రవక్తలు ఎన్నటికీ ఒప్పుదాలు ఉల్లంఘించి మోసానికి పాల్పడరు. నేను నిన్ను ఇలాంటి ప్రకటన ఆయనకు పూర్వం (అరబ్బుల్లో) ఎవరైనా చేశారా అని అడిగాను. నీవు లేదన్నావు. ఆయనకు పూర్వం ఎవరైనా ఇలాంటి ప్రకటన చేసి ఉంటే ఈయన కూడా అలాంటి మాటలే పలుకుతున్నాడని మనం భావించవచ్చు. కాని అలాంటిదేమీ లేదు”.

హజ్రత్ అబూ సుఫ్యాన్ (రజి) ఇలా అంటున్నారు - ఆ తరువాత హెరక్లియస్ “ఆయన మిమ్మల్ని ఏ విషయాలను గురించి ఆదేశిస్తున్నాడు”? అని అడిగాడు. “ఆయన మమ్మల్ని నమాజ్, జకాత్ (పేదల ఆర్థికహక్కు), బంధువుల పట్ల ప్రేమాభిమానాలు, పవిత్రత పరిశుద్ధతలను గురించి ఆదేశిస్తున్నారు” అని అన్నాను నేను.

“నీవు చెప్పిన విషయాలన్నీ నిజమయితే ఆయన తప్పకుండా దైవప్రవక్తే. అందులో ఇక ఎలాంటి సందేహం లేదు. ఒక దైవప్రవక్త ప్రభవించనున్నారని నాకు ముందే తెలుసు. కాని ఆ ప్రవక్త మీ (జాతి)లో ప్రభవిస్తారని నేను అనుకోలేదు. నేనాయన దగ్గరకు చేరుకోగలిగితే తప్పకుండా ఆయన్ని కలుసుకోవడానికి ఇష్టపడతాను. ఒకవేళ నేను ఆయన దగ్గర ఉంటే తప్పకుండా ఆయన కాళ్ళు కడుగుతాను. ఆయన రాజ్యం ఈనాడు నా అధీనంలో ఉన్న భూభాగం దాకా తప్పకుండా విస్తరిస్తుంది” అన్నాడు హెరక్లియస్.

హజ్రత్ అబూ సుఫ్యాన్ (రజి) కథనం:- హెరక్లియస్ ఈ సంభాషణ తర్వాత దైవప్రవక్త (సల్లం) దివ్యలేఖను తెప్పించి దాన్ని చదివాడు. అందులో ఇలా ఉంది - “కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన అల్లాహ్ పేరుతో ప్రారంభం. దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ తరపున రోమ్ చక్రవర్తి హెరక్లియస్ పేర వ్రాయునది. సన్మార్గం అవలంబించే వానికి సలాం. నేను ఏకేశ్వర వచనం ద్వారా నిన్ను ఇస్లాం స్వీకరణ వైపుకు ఆహ్వానిస్తున్నాను. ఇస్లాం స్వీకరించు. ఈ ధర్మమే నీ శాంతి రక్షణలకు హామీనిస్తుంది. నీవు ముస్లింగా మారితే దేవుడు నీకు రెట్టింపు పుణ్యఫలం ప్రసాదిస్తాడు. ఒకవేళ నీవు దీనికి అంగీకరించకపోతే గుర్తుంచుకో, నీ ప్రజల* పాపభారం కూడా నీ మీదే వచ్చి పడుతుంది - (ఖుర్ఆన్ సూక్తి): ఓ గ్రంథవహులారా! మీకు మాకు మధ్య ఉన్న ఉమ్మడి విషయం వైపుకు రండి. అదేమిటంటే మనం అల్లాహ్ ను తప్ప మరెవర్నీ ఆరాధించకూడదు. ఆయనకు ఎవర్నీ సాటి కల్పించకూడదు. మనలో ఏ ఒక్కరూ ఆ దేవుణ్ణి వదలి మరెవర్నీ మన ప్రభువుగా చేసుకోకూడదు. (ప్రవక్తా!) ఈ విషయాన్ని వారు

* ఇక్కడ మూలభాషలో ‘అరీసీవ్’ అనే పదం ప్రయోగించబడింది. అంటే రైతులని ఒక అర్థం. మొత్తం ప్రజానీకం కోసం కూడా ఈ పదాన్ని వాడతారు. లేదా ప్రముఖ క్రైస్తవ పండితుడైన అబ్దుల్లా బిన్ అరీస్ అనుచరులని కూడా అర్థమిస్తుంది. ఈ పండితుడు మసీద్ ధర్మంలో కొత్త కొత్త విషయాలను సృష్టించి దాన్ని పూర్తిగా మార్చివేశాడు. ఈ విధంగా అతను హజ్రత్ ఈసా (అలైహి) గారి ధర్మానికి విముఖుడైపోయాడు. ఇక్కడ నీ ప్రజల పాప భారం కూడా నీమీదే వచ్చి పడుతుంది అంటే, నేనిప్పుడు నిన్ను అసలైన మసీద్ ధర్మం (ఇస్లాం)వైపుకు పిలుస్తున్నాను, నీ పిలుపును స్వీకరించకపోతే, నిన్ను అనుసరిస్తూ మార్గ భ్రష్టత్వంలోనే పడిఉన్న నీ ప్రజల పాప భారం కూడా నీ మీద పడుతుందని అర్థం. (నంకలనకర్త).

అంగీకరించకపోతే, 'మేము (ఒక్క దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించే) ముస్లింలము. దీనికి మీరే సాక్షులు' అని వారికి స్పష్టంగా చెప్పియ్యి. (3:64)

హెరక్లియస్ ప్రవక్త లేఖ చదవడం పూర్తి చేయగానే ప్రజల కేకలు, అరుపులు మిన్నుముట్టాయి. పెద్ద కలకలం బయలుదేరింది. రకరకాల మాటలు వినరాసాగాయి. అప్పుడు హెరక్లియస్ తన భటుల్ని ఆజ్ఞాపించి మమ్మల్ని బయటికి పంపివేశాడు.

హజ్రత్ అబూసుఫ్యాన్ (రజి) కథనం:- మేము అక్కడ్నుంచి బయలుదేరుతున్నప్పుడు నేను నా అనుచరులతో "అబూ కప్పా కొడుకు* (అంటే దైవప్రవక్త) హోదా అంతస్థలు బాగా పెరిగిపోయాయి. ఇప్పుడు ఆయనకు రోమన్ల చక్రవర్తి కూడా భయపడుతున్నాడు" అని అన్నాను. ఈ సంఘటన తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) త్వరలోనే (యావత్తు ప్రపంచంలో) ఆధిక్యత పొందగలరని నాకు నమ్మకం ఏర్పడింది. చివరికి దేవుడు నాకూడా ఇస్లాం స్వీకార సద్బుద్ధిని ప్రసాదించాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 65వ ప్రకరణం - తఫ్సీర్, ఆలిఇమ్రాన్ సూర, 4వ అధ్యాయం - ఖులూఫ్ కిశాబ్ తఆలొ.....)

28వ అధ్యాయం - హునైన్ యుద్ధం

1163. హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) కథనం:- ఒక వ్యక్తి హజ్రత్ బరా (రజి)తో మాట్లాడుతూ "అబూ అమ్మారా! మీరు (అంటే దైవప్రవక్త, ఆయన అనుచరులు) హునైన్ యుద్ధం నుండి పారిపోయారా?" అని అడిగాడు. దానికి హజ్రత్ బరా (రజి) ఇలా సమాధానమిచ్చారు: "లేదు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఏ మాత్రం వెనక్కి మరలలేదు. కాకపోతే ఆయన అనుచరుల్లో ముందు చూపులేని కొందరు యువకులు (సరయిన) ఆయుధాలు లేకుండా తొందరపడి ముందుకు పురోగమించారు. అప్పుడు శత్రువర్గం నుండి ఆరితేరిన విలుకాండ్రు వారికి ఎదురయ్యారు. హవాజిన్, బనీనసర్ తెగలకు చెందిన ఆ విలుకాండ్రు వదిలే బాణాల్లో ఒక్కటి కూడా గురితప్పేది కాదు. దాంతో ముస్లింలు ఆ బాణాల ధాటికి తట్టుకోలేక (పారిపోయి) దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వచ్చేశారు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక తెల్లని కంచర గాడిదపై ఎక్కి ఉన్నారు. ప్రవక్త పెదనాన్న కొడుకు అబూసుఫ్యాన్ బిన్ హారిస్ దాన్ని పగ్గం పట్టుకొని నడిపిస్తున్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ పరిస్థితిని చూసి గాడిద పై నుండి దిగి సహాయం కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించారు. తరువాత ఆయన "నేను దైవప్రవక్తను. ఇందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు. నేను ఎంత మాత్రం అసత్యవాదిని కాను. నేను అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ కుమారుణ్ణి" అని అన్నారు. ఆ తరువాత ఆయన అనుచరుల (యోధుల) పంక్తుల్ని సరికొత్త పంథాలో తీర్చిదిద్దారు. (నూతనుత్తేజంతో శత్రువులపై విరుచుకుపడి వారిని ఓడించారు).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం- జిహాద్, 97వ అధ్యాయం - మనోసప్య అన్ హాబహా ఇస్సల్ హజీమా.....)

* అబూ కప్పా కొడుకు లేక ఇబ్నె అబూ కప్పా అనేది, దైవప్రవక్త (సల్లం) క్షీర సంబంధపు తండ్రి అయిన హారిస్ బిన్ అబ్దుల్ ఉజ్జాగరి మారుపేరు. ఇక్కడ దైవప్రవక్త (సల్లం) ను ఆయన కన్నతండ్రి హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ పేరుకు బదులు వ్యంగ్య దోరణిలో ఆయన్ని అబూ కప్పా కొడుకు అని పేర్కొనడం జరిగింది. (సంకలన కర్త)

1164. హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) కథనం:- ఒక వ్యక్తి హజ్రత్ బరా (రజి)తో మాట్లాడుతూ “హునైన్ యుద్ధంలో మీరు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను వదలి పారిపోయారటగా” అని అడిగాడు. దానికి హజ్రత్ బరా (రజి) ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “అది నిజమే. కాని దైవప్రవక్త (సల్లం) మాత్రం యుద్ధ భూమి వదలి పారిపోలేదు. అసలు జరిగిందేమిటంటే, హవాజన్ తెగవాళ్ళు విలువిద్యలో ఆరితేరిన వారు. మేము అవిశ్వాసులపై దాడి చేసినప్పుడు (ప్రారంభంలో) వారు పరాజయం పొంది పారిపోవడం మొదలెట్టారు. మేము ఆ వెనువెంటనే విజయప్రాప్తి వైపు ఎగబడ్డాము. (అవకాశం కోసం కాచుకొని ఉండిన) విలుకాండ్రు మాపై బాణాల వర్షం కురిపించారు. ఆ సమయంలో చూస్తే దైవప్రవక్త (సల్లం) తెల్లని కంచరగాడిదపై ఎక్కి ఉన్నారు. హజ్రత్ అబూసుఫ్యాన్ (రజి) దాని పగ్గం పట్టుకొని ఉన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) “నేను దేవుని ప్రవక్తను, సత్యవాదిని” అని పలకసాగాడు.⁽¹⁾

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం- మగాజి, 54వ అధ్యాయం - ఖాలిల్లాహి తఅలా వ యామ హునైన్ ఇజ్ అ అజబత్ కుం కన్ రతుకుం)

29వ అధ్యాయం - తాయిఫ్ యుద్ధం

1165. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అమ్ బిన్ ఆస్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) తాయిఫ్ పట్టణాన్ని ముట్టడించినప్పుడు (ఎంత పోరాడినా) విజయం లభించలేదు. అప్పుడాయన (తన అనుచరులతో) “దైవచిత్తమయితే రేపు మనం ఇక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోతాము” అని అన్నారు. ఈ మాటలు విని వారు బాధపడిపోతూ “మనం దీన్ని జయించకుండానే వెళ్ళిపోదామా?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధానమిస్తూ “సరే, రేపు మళ్ళీ యుద్ధం చేయండి” అన్నారు. మరునాడు ఉదయం తిరిగి యుద్ధం జరిగింది. ఆ యుద్ధంలో ముస్లింలు గాయపడ్డారు. అది చూసి దైవప్రవక్త (సల్లం) “దైవచిత్తమయితే రేపు మనం వెళ్ళిపోతాము” అన్నారు. అప్పుడు (వాస్తవం గ్రహించి) అందరూ సంతోషించారు. వారి స్థితి చూసి దైవప్రవక్త (సల్లం) చిరునవ్వు చిందించారు.⁽²⁾

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం-మగాజి, 56వ అధ్యాయం - గజ్వతిత్తాయిఫ్)

(1) హునైన్ యుద్ధంలో ముస్లింలు పారిపోతున్నప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) తమ స్థానంలో స్థిరంగా నిలబడ్డారు. ఆ సమయంలో ఆయన వెంట నలుగురు అనుచరులు ఉన్నారు. వారిలో ముగ్గురు బనీ హాషిం వంశానికి చెందినవారు, కాగా ఒకరు వేరే వంశానికి చెందినవారు. హజ్రత్ అలీ (రజి), హజ్రత్ అబ్బాస్ (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం) కు కొంచెం ముందున్నారు. హజ్రత్ అబూ సుఫ్యాన్ బిన్ హారీస్ (రజి) కంచర గాడిద పగ్గం పట్టుకొని ఉన్నారు. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మసీద్ (రజి) ఒకరి పక్కన ఉన్నారు. (సంకలనకర్త).

(2) దైవప్రవక్త (సల్లం) చిరునవ్వు చిందించడానికి కారణం ఆయన యుద్ధం విరమించి వెళ్ళిపోదాం అంటే అనుచరులు తమ అభ్యంతరాన్ని వెల్లబెట్టారు. యుద్ధం కొనసాగిద్దామన్నారు. కాని మరునాడు యుద్ధంలో గాయపడటంతో, యుద్ధం విరమించి వెళ్ళిపోదామనగానే అందుకు సమ్మతించారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అభిప్రాయమే వారికి నచ్చింది. కోటను జయించకుండానే వెళ్ళిపోదానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) తీసుకున్న నిర్ణయానికి కారణం తాయిఫ్ వాసులు ముందుగానే పూర్తి ఏర్పాట్లు చేసుకోవడమే. వారు ఒక సంవత్సరానికి సరిపడా ఆహారం, ఆయుధాలు తదితర సామగ్రిని సేకరించుకున్నారు. ఔ తాస్ యుద్ధంలో ఓటమి చవిచూడటం వల్ల వారు తాయిఫ్ లోనే తమ కోటలో ఉండిపోయారు. అంచేత వారిపై ముస్లింలు విజయం సాధించలేకపోయారు. ఈ కారణాల వల్లనే దైవప్రవక్త (సల్లం) యుద్ధం విరమించి వెళ్ళిపోవాలని నిర్ణయించారు. (సంకలన కర్త).

32వ అధ్యాయం - కాబా గృహం నుండి విగ్రహాల తొలగింపు

1166. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మన్షూద్ (రజి) కథనం:- (మక్కా జయించబడిన తరువాత) దైవప్రవక్త (సల్లం) మక్కా పట్టణంలో ప్రవేశించారు. కాబా నలువైపులా 360 విగ్రహాలు ప్రతిష్ఠించబడి ఉన్నాయి. దైవప్రవక్త (సల్లం) తన చేతిలోని బెత్తంతో ఒక్కొక్క విగ్రహాన్ని చరుస్తూ “సత్యం వచ్చింది. అసత్యం అంతమయ్యింది. అసత్యం అంతమయ్యేదే (ఖుర్ఆన్-17:81)” అని పఠిస్తూపోయారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 46వ ప్రకరణం - మజాలిమ్, 32వ అధ్యాయం - హల్ తుక్కురుద్దినా నుల్లతీ ఫీహ్ ఖమ్)

34వ అధ్యాయం - హుదైబియా ఒప్పందం

1167. హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) హుదైబియా వారితో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్న సందర్భంలో హజ్రత్ అలీ (రజి) ఉభయపక్షాల తరపున ఒక దస్తావీజు రాశారు. అందులో ఆయన “దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)” అని రాశారు. దానిపై బహుదైవారాధకులు అభ్యంతరం తెలుపుతూ “దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) అని రాయకండి. మేము ఈయన్ని దైవప్రవక్త అని ఒప్పుకుంటే ఇక మీతో పోరాడవలసిన అవసరం ఏమిటి?” అని అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) హజ్రత్ అలీ (రజి)తో “సరే దాన్ని కొట్టివేయి” అని అన్నారు. కాని హజ్రత్ అలీ (రజి) (అందుకు నిరాకరిస్తూ) “నేను దీన్ని కొట్టివేయలేను” అని అన్నారు. అప్పుడు స్వయంగా దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ పదాన్ని తన చేత్తో కొట్టివేశారు. ఆ ఒప్పందంలో “వచ్చే యేడు మీరు, మీ అనుచరులు మక్కాలో మూడు రోజులు మాత్రమే ఉంటారు. ఆయుధాలు ‘జులుబ్బాన్’లోనే ఉంచి మక్కాలో ప్రవేశిస్తారు” అని అవిశ్వాసులు షరతు పెట్టారు.

“జులుబ్బాన్” అంటే ఏమిటి? అని అడిగారు కొందరు ఉల్లేఖకుడ్చి. “జులుబ్బాన్ అంటే వరలు, అందులోని వస్తువులు” అని సమాధానమిచ్చారు హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 53వ ప్రకరణం-సులహ్, 6వ అధ్యాయం - కైఫ్ యక్కుబ్ హజ్జా మాసాలహ్ ఫులాన్ బిన్ ఫులాన్)

1168. హజ్రత్ అబూ వాయిల్ (రహ్మాలై) కథనం:- మేము ‘సిఫీన్’ (హజ్రత్ అలీ (రజి), - హజ్రత్ ముఅవియా (రజి)ల మధ్య యుద్ధం జరిగిన ప్రదేశం)లో ఉన్నాము. అప్పుడు హజ్రత్ సహాల్ బిన్ హనీఫ్ (రజి) నిలబడి ఇలా అన్నారు: “ప్రజలారా! మీరు చేసిన పొరపాటేమిటో కాస్త ఆత్మ పరిశీలన చేసుకోండి. హుదైబియా ఒప్పందం జరిగినప్పుడు మేము దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంట ఉన్నాము. మేము పోరాడదలచుకుంటే అప్పుడు యుద్ధం జరిగేదే (కాని యుద్ధానికి బదులు రాజీ ఒప్పందం జరిగింది). ఆ సమయంలో హజ్రత్ ఉమర్ బిన్ ఖత్తాబ్ (రజి) వచ్చి - ‘దైవప్రవక్త! సత్యం మన వైపు లేదా? వారి (బహుదైవారాధకుల) వైపు అసత్యం లేదా?’ అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ‘ఎందుకు లేదా?’ అన్నారు. ‘మన హతులు స్వర్గానికి, వారి హతులు నరకానికి పోతారన్న విషయం వాస్తవం కాదా?’ అని అడిగారు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) మళ్ళీ. ‘ఎందుక్కాదా?’ అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). “మరయితే మన ధర్మానికి జరుగుతున్న ఈ అవమానాన్ని ఎందుకు సహించాలి? మనకూ-వారికీ మధ్య దేవుడు ఇంకా (జయాపజయాలను గురించిన) నిర్ణయం తీసుకోక ముందే మనం వచ్చిన దారినే

వెళ్ళిపోవాల్సిందేనా?” అని అడిగారు హజ్రత్ ఉమర్ (రజ). దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ‘ఖత్తాబ్ పుత్రుడా! నేను నిస్సందేహంగా దైవప్రవక్తనే, దేవుడు నన్ను ఎన్నటికీ అప్రతిఘ్న పాల్జేయడు’ అని అన్నారు. హజ్రత్ ఉమర్ (రజ) ఈ మాట విని హజ్రత్ అబూబకర్ (రజ) దగ్గరకు వెళ్ళారు. ఆయన దగ్గర కూడా అలాగే మాట్లాడారు. దానికి హజ్రత్ అబూబకర్ (రజ) కూడా, ఆయన నిస్సందేహంగా దైవప్రవక్తనేనని, ఆయన్ని దేవుడు ఎన్నటికీ అప్రతిఘ్న పాల్జేయడని అన్నారు. ఆ సందర్భంలో ‘ఫతహ్ సూరా’ అవతరించింది. దైవప్రవక్త (సల్లం) దాన్ని మొదలు నుంచి చివరి దాకా హజ్రత్ ఉమర్ (రజ)కు విన్పించారు. హజ్రత్ ఉమర్ (రజ) అది విని “దైవప్రవక్తా! ఈ ఒప్పందం (మన పాలిట) విజయమా?” అని అడిగారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఔనన్నారు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 58వ ప్రకరణం - జిజ్యా, 18వ అధ్యాయం - హద్దసనా అబ్బాస్)

37వ అధ్యాయం - ఉహూద్ యుద్ధం

1169. హజ్రత్ సహెల్ బిన్ సాద్ (రజ) కథనం:- ఉహూద్ యుద్ధంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) గాయపడిన విషయం గురించి అడిగిన ప్రశ్నకు హజ్రత్ సహెల్ (రజ) ఇలా సమాధానమిచ్చారు - దైవప్రవక్త (సల్లం) ముఖారవిందం గాయపడింది. ఆయన ముందరి పన్నొకటి విరిగిపోయింది. శిరస్రాణం విరిగి శిరస్సులో దిగబడింది. హజ్రత్ ఫాతిమా (రజ) ఈ పరిస్థితి చూసి రక్తం కడిగివేయడానికి ప్రయత్నించారు. హజ్రత్ అలీ (రజ) నీరు పోయసాగారు. కాని ఎంత కడిగినా రక్త ప్రవాహం ఆగకపోగా అది మరింత ఎక్కువ కావడంతో హజ్రత్ ఫాతిమా (రజ) ఒక చాప ముక్క కాల్చి దాని బూడిదను గాయానికి పూసారు. దాంతో రక్తస్రావం ఆగిపోయింది.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం-జిహాద్, 85వ అధ్యాయం - లుబ్బిల్ బైజా)

1170. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మన్షూద్ (రజ) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) (గత ప్రవక్తల్లో) ఒక ప్రవక్తకు సంబంధించిన సంఘటనను వివరిస్తున్నప్పుడు కూడా నేనాయన్ని చూశాను. ఆ ప్రవక్తను ఆయన జాతి ప్రజలు రక్తం కారేలా తీవ్రంగా కొట్టారు. అయినప్పటికీ ఆ ప్రవక్త ముఖంమ్మీది రక్తం తుడుచుకుంటూ, “దేవా! నా జాతి ప్రజలను క్షమించు, వీరు తెలిక ఇలా చేస్తున్నారు” అని ప్రార్థించారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంబియా, 54వ అధ్యాయం - హద్దసనా అబుల్ యమాన్)

38వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) చేత వధించబడిన దౌర్భాగ్యుడిపై దైవాగ్రహం

1171. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజ) కథనం:- తన ప్రవక్త పట్ల ఇలా ప్రవర్తించిన జాతిపై దేవుని ఆగ్రహం

★ ఆ సందర్భంలోనే ఫతహ్ సూరా అవతరించింది. దైవ ప్రవక్త (సల్లం) హుదైబియా ఒప్పందాన్ని విజయంగా పరిగణించారు. దారుణమైన షరతులతో కూడిన హుదైబియా ఒప్పందం విజయం ఎలా అవుతుందో అనుచరులకు అప్పుడు అర్థం కాలేదు. అయితే ఆ తరువాత జరిగిన సంఘటనలు నిజానికి ఈ ఒప్పందమే ముస్లింల పాలిట గొప్ప విజయమని రుజువయింది. హజ్రత్ సహెల్ బిన్ హానిఫ్ (రజ) సఫీన్ యుద్ధ సమయంలో హుదైబియా ఒప్పందాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఇప్పుడు మనం యుద్ధం కొనసాగించడానికి బదులు ఎలాంటి షరతులతోనైనా సరే ఒప్పందం చేసుకోవడమే మంచిదని (తమ సహచరులకు) సలహా ఇచ్చారు.

విరుచుకుపడిందని దైవప్రవక్త (సల్లం) అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విషయం తెలియజేస్తూ తమ (విరిగిన) పంటి వైపు సూచించారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) దేవుని మార్గంలో పోరాడుతుండగా ఆయన చేత వధించబడిన దౌర్భాగ్యుడిపై దైవాగ్రహం విరుచుకుపడింది.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 24వ అధ్యాయం - మా అబిబన్నబియ్య, మినల్ జిరాహి యామ ఉహద్)

39వ అధ్యాయం - బహుదైవారాధకులు, కపటుల వల్ల దైవప్రవక్త (సల్లం)కు కలిగిన కష్టాలు

1172. హజ్రత్ అబ్దుల్లాబిన్ మస్వూద్ (రజి)కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) కాబా గృహానికి దగ్గరలో నమాజు చేస్తున్నారు. అంతలో అక్కడ కూర్చున్న అబూజహల్, అతని మిత్రమూక పరస్పరం మాట్లాడుకుంటూ వారిలో ఒకడు ఇలా అన్నాడు - “ఫలానా తెగ వాడలో ఒంటె ప్రేగులు పడి ఉన్నాయి. వాటిని తెచ్చి ముహమ్మద్ (సల్లం) సజ్దా (సాష్టాంగ ప్రణామం) చేస్తున్నప్పుడు ఆయన వీపు మీద పెట్టాలి. ఈ పని చేసే వారు మీలోఎవరైనా ఉన్నారా?” అప్పుడు వారందరిలో ఉఖ్బా బిన్ అబీ ముయీత్ అనే పరమ దౌర్భాగ్యుడు లేచాడు. అతను వెళ్ళి ఆ ప్రేగుల్ని తెచ్చి సమయం కోసం ఎదురు చూడసాగాడు. చివరికి దైవప్రవక్త (సల్లం) సజ్దా స్థితిలోకి పోగానే ఆ దుర్మార్గుడు ఆ ప్రేగుల్ని ఆయన భుజాల మధ్య వీపు మీద పెట్టాడు.

నేనప్పుడు ఇదంతా కళ్ళప్పగించి చూస్తూ ఉండటం తప్ప ఏమీ చేయలేకపోయాను. నాకే గనక శక్తి ఉంటే నేనా దుర్మార్గుణ్ణి అడ్డుకునేవాణ్ణి.* వారీ పైశాచిక చర్యకు పాల్పడటమే గాకుండా వెకిలి నవ్వులు కూడా నవ్వడం మొదలెట్టారు. సంతోషం పట్టలేక ఒకళ్ళ మీద ఒకళ్ళు పడుతూ నవ్వుకోసాగారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) (వీపు మీదున్న ఒంటె ప్రేగుల బరువు వల్ల) సజ్దా స్థితిలోనే పడి ఉన్నారు. తల పైకెత్తలేక పోయారు. చివరికి హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి) వచ్చి చూసి, ఈ భారాన్ని ఆయన వీపుపై నుంచి తొలగించి వేశారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) సజ్దా నుండి తలపైకెత్తి “దేవా! ఖురైషీయులకు తగిన శిక్ష విధించు” అని శపించారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) పెట్టిన శాపం విని వారు బెంటెలెత్తిపోయారు. ‘ఈ నగరంలో (మక్కాలో) ఏ ప్రార్థన చేసినా అది తప్పక అంగీకరించబడుతుంది అని వాళ్ళు నమ్మేవారు’ అని హజ్రత్ అబ్దుల్లా (రజి) చెప్పారు. ఆ తరువాత ఆయన (సల్లం) వారిలో ఒక్కొక్కరి పేరు ప్రస్తావిస్తూ “దేవా! అబూజహల్ ను శిక్షించు. ఉత్పాబిన్ రబియా, పైబాబిన్ రబియా, వలీద్ బిన్ ఉత్పా, ఉమయ్యా బిన్ ఖల్ఫ్, ఉఖ్బాబిన్ అబీముయీత్లను కూడా శిక్షించు” అని ప్రార్థించారు.

హజ్రత్ అబ్దుల్లాబిన్ మస్వూద్ (రజి) ఏడవ వ్యక్తి పేరును కూడా ప్రస్తావించారు. కాని హదీసు ఉల్లేఖకునికి ఏడవ పేరు గుర్తులేదు. హజ్రత్ అబ్దుల్లాబిన్ మస్వూద్ ఇలా అన్నారు: నా ప్రాణం ఎవరి

* హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మస్వూద్ (రజి) హుజైల్ తెగకు చెందిన వ్యక్తి. అప్పుడు హుజైల్ తెగవాళ్ళు మక్కాలో లేరు. అందువల్ల ఆయన తన అశక్తతను వెలిబుచ్చుకోవలసి వచ్చింది. అదీగాక (మక్కాలో ఉన్న) తన మిత్ర పక్షం వాళ్ళంతా బహుదైవారాధకులు. వాళ్ళను ఎదిరించే శక్తి తనలో లేదని భావించారు ఆయన. (సంకలన కథ).

అధీనంలో ఉందో ఆ శక్తిమంతుని సాక్షి! దైవప్రవక్త (సల్లం) పేర్లెత్తి శపించిన వీరంతా బద్ (యుద్ధంలో వధించబడి) గుంటలో బొక్క బోర్లా పడి ఉండటాన్ని నేను స్వయంగా చూశాను.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 4వ ప్రకరణం - పుజూ, 69వ అధ్యాయం - ఇజా ఉల్ఖియ అలా జహ్రీల్ ముసల్మీ ఖజరున్ అవ్ జీఫా...)

1173. విశ్వాసుల మాతృమూర్తి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం:- నేను దైవప్రవక్త (సల్లం)తో మాట్లాడుతూ “ఉహుద్ యుద్ధం కంటే కఠినమైన దినం మీకెప్పుడైనా ఎదురయిందా?” అని అడిగాను. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు: “నేను నీ జాతి ప్రజల చేతిలో అనేక కష్టాలు అనుభవించాను. ఉఖ్బాదినం నా పాలిట అన్నిటికంటే ఎంతో కఠినమైన దినం. ఆ రోజు నేను (తాయిఫ్ నాయకుడయిన) ఇబ్నె అబ్ద్ యాలైల్ బిన్ అబ్ద్ కలాల్⁽¹⁾ దగ్గరకు వెళ్ళి మాట్లాడాను. అతను నా మాటలు ఒప్పుకోవడానికి నిరాకరించాడు. దాంతో నేను తీవ్రంగా బాధపడుతూ దారీ తెన్నూ లేకుండా నడిచాను. ఖర్వ్ సాలిబ్ (ప్రాంతం)⁽²⁾లో ప్రవేశించిన తరువాతగాని నేనెక్కడున్నానో నాకు అర్థం కాలేదు.

అప్పుడు నేను తలపైకెత్తి చూస్తే ఒక మబ్బు తునక నా మీద నీడ పట్టి ఉంది. కాస్త జాగ్రత్తగా పరికించి చూస్తే ఆ మబ్బు తునక మధ్య హజ్రత్ జిబ్రయీల్ (అలైహి) కన్పించారు. ఆయన నన్ను సంబోధిస్తూ “నిస్సందేహంగా దేవుడు మీ జాతి ప్రజలు పలికిన మాటలు, వారు మీకిచ్చిన సమాధానం విన్నాడు. దేవుడు మీ దగ్గరకు పర్వత నిర్వహణ దూతను పంపాడు. మీ జాతి ప్రజల విషయంలో మీరు ఏం చేయదలచుకున్నారో ఈ దైవదూతను ఆజ్ఞాపించండి” అని అన్నారు. ఆ తరువాత నాకు పర్వత నిర్వహణ దూత పలుకులు విన్నించాయి. అతను నాకు సలాం చేసి “ముహమ్మద్! ఇప్పుడు వ్యవహారం మీ ఇష్టాయిష్టాలపై ఆధారపడి ఉంది. మీరు ఆజ్ఞాపిస్తే, నేను మక్కాకు రెండువైపులా ఉన్న (అబూఖబీస్, ఖయీఖాన్) కొండలను కలిపేసి వారిని నలిపేస్తాను” అని అన్నాడు. అందుకు నేను నిరాకరిస్తూ “వద్దు. వీరి సంతానంలోనయినా అల్లాహ్ కు ఎవరినీ సాటి కల్పించకుండా ఆ ఒక్క దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించేవారు పుట్టవచ్చని నేను ఆశిస్తున్నాను అని అన్నాను.”

(సహీహ్ బుఖారీ:- 59వ ప్రకరణం- బద్ యిల్ ఖల్ఫ్, 7వ అధ్యాయం- ఇజాఖాల అహదుకుమ్ ఆమీన్ వల్ మలాయికతు ఫిస్సమా)

1174. హజ్రత్ జున్నుద్ బిన్ సుఫ్యాన్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక యుద్ధంలో పాల్గొన్నారు. ఆ యుద్ధంలో ఆయన వ్రేలుకు గాయమయి అందులో నుంచి రక్తం కారసాగింది. అప్పుడు ఆయన (దాన్ని సంబోధిస్తూ) “నువ్వొక వ్రేలివి మాత్రమే. దైవమార్గంలో గాయపడి రక్తసిక్తమయిన వ్రేలివి. నీకు కలిగిన ఇదంతా (బాధంతా) దైవమార్గంలోనే సుమా!” అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం - జిహాద్, 9వ అధ్యాయం - మయ్యున్కబు ఫీసబీల్లాహ్)

(1) దైవ ప్రవక్త (సల్లం) తాయిఫ్ ప్రజల నాయకుల్లో ఒకడైన ఇబ్నె అబ్ద్ యాలైల్ బిన్ అబ్ద్ కలాల్ కు దైవ సందేశం అందజేసినప్పుడు అతను దాన్ని స్వీకరించడానికి నిరాకరించాడు. ఆ తరువాత దైవ ప్రవక్త (సల్లం) తనకు మద్దతు నిచ్చి రక్షణ కల్పించమని అడిగితే దాన్ని కూడా అతను త్రోసి పుచ్చాడు. వివరాలు సీరత్ గ్రంథాల్లో ఉన్నాయి. (అనువాదకుడు)

(2) ఈ ప్రాంతాన్ని ఖర్మిల్ మనాజిల్ అని కూడా అంటారు. నజద్ (ప్రాంతం) ప్రజలు ఇక్కడుంటే హజ్ దీక్ష పూని మక్కా వెళ్తారు. మక్కా నుండి ఈ ప్రాంతం ఒక రాత్రంతా ఒంటె మీద ప్రయాణం చేసినంత దూరం ఉంటుంది. (అనువాదకుడు)

1175. హజ్రత్ జున్నుబ్ బిన్ సుఫ్యాన్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) వ్యాధిగ్రస్తులయి రెండు మూడు రాత్రులు (తహజ్జుద్ నమాజు కోసం) లేవలేకపోయారు. అప్పుడు ఒక స్త్రీ (అబూసుఫ్యాన్ సోదరి, అబూలహబ్ భార్య ఔరాబియై హరబ్) వచ్చి “ముహమ్మద్! నీకు పట్టిన దయ్యం నిన్ను వదలి పెట్టిందనుకుంటా. అందుకే అది రెండు మూడు రోజుల నుండి నీ దగ్గరకు రావడం లేదు” అని అన్నది. ఆ సందర్భంలో దేవుడు ఈ సూక్తుల్ని అవతరింపజేశాడు -

“ప్రకాశవంతమైన పగటి సాక్షి! చీకటి ఆవరించే రాత్రి సాక్షి! (ప్రవక్తా!) నీ ప్రభువు నిన్ను వదలి పెట్టలేదు, నీ మీద కినుక కూడా వహించలేదు”. (93:1-3)

(సహీహ్ బుఖారి:- 65వ ప్రకరణం - తఫ్సీర్, 93వ సూర-షజ్జాహ్, 1వ అధ్యాయం - హద్దసనా అహ్మద్ బిన్ యూసుఫ్)

40వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) ధర్మ ప్రచారం - కపట విశ్వాసుల ఆగడాలు

1176. హజ్రత్ ఉసామా బిన్ జైద్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక గాడిద మీద ఎక్కారు. ఆ గాడిద మీద జీను ఉంది. దాని క్రింద ఫిదకోల్ తయారయిన ఒక దుప్పటి పరచబడి ఉంది. ఆ గాడిదపై దైవప్రవక్త (సల్లం) వెనుక నేను కూర్చున్నాను. దైవప్రవక్త(సల్లం) సాద్ బిన్ ఉబాదా (రజి)ను పరామర్శించడానికి బనీ హారిస్ బిన్ ఖజ్రజ్ - వాడకు బయలుదేరారు - ఇది బద్ర్ యుద్ధానికి పూర్వం జరిగిన సంఘటన - దారిలో ఆయనకు ఒక సమూహం ఎదురయింది. ఆ సమూహంలో ముస్లింలు, కపట విశ్వాసులు, యూదులు కలసి కూర్చోని ఉన్నారు. అక్కడ కపటాగ్రేసరుడు అబ్దుల్లాబిన్ ఉబై బిన్ సలూల్ కూడా ఉన్నాడు. అబ్దుల్లా బిన్ రవాహ (రజి) కూడా ఉన్నారు. గాడిద కాళ్ళ క్రింది నుండి లేచిన దుమ్ము వారి మీద పడగానే అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై తన ముక్కు మీద బట్ట కప్పకుంటూ “మా పైకి దుమ్ము లేవకండి” అని అన్నాడు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) సభికులకు సలాం చేశారు. ఆయన ఆగి గాడిద మీద నుండి క్రిందికి దిగి వారిని ఇస్లాం వైపుకు పిలిచారు. దివ్య ఖుర్ఆన్ పఠించి విన్పించారు. అప్పుడు అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై (ముఖం చిట్టించుకుంటూ) ఇలా అన్నాడు - “మీ మాటలు చాలా బాగున్నాయి. కాని అందులో సత్యం ఉన్నప్పటికీ మీరు మా సభలకు వచ్చి మమ్మల్ని బాధపెట్టకండి. (దయచేసి) మీరు మీ ఇంటికి వెళ్ళిపోండి. మాలో ఎవరైనా మీ దగ్గరికి వస్తే అప్పడతనికి మీ మాటలు విన్పించండి”.

హజ్రత్ ఇబ్నై రవాహ (రజి) (అతని వాగుడు విని) “దైవప్రవక్తా! మీరు తప్పకుండా మా సమావేశాలకు వచ్చి మాకీ హితోక్తులు వినిస్తూ ఉండండి. ఇవంటే మాకెంతో ఇష్టం” అని అన్నారు. దీనిపై ముస్లింలు, కపటులు, యూదుల మధ్య మాటామాటా పెరిగింది. పరస్పరం దూషణలకు పాల్పడ్డారు. చివరికి ఒకర్నొకరు కొట్టుకోవడానిక్కూడా సిద్ధమయ్యారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) జోక్యం చేసుకొని వారిని శాంత పరచడానికి కృషి చేశారు. ఆ తరువాత ఆయన గాడిద నెక్కి సాద్ బిన్ ఉబాదా (రజి) ఇంటికి వెళ్ళారు. ఆయనతో “సాద్! ఈ రోజు అబూ హుబాద్ (అంటే అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై) ఏమన్నాడో విన్నావా? అతను ఈ ఈ మాటలు అన్నాడు” అని అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). దానికి హజ్రత్ సాద్ (రజి) ఇలా అన్నారు:

“దైవప్రవక్త! అతడ్ని క్షమించి వదలి పెట్టండి. దైవసాక్షి! దేవుడు మీకు ప్రసాదించిన భాగ్యమే భాగ్యం. అంతటి అదృష్టం మరెవరికి లభిస్తుంది. అసలు విషయమేమిటంటే ఈ పట్టణ ప్రజలు అతడ్ని సర్దారుగా చేసికొని అతనికి కిరీటం ధరింపజేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు. కాని దేవుడు ఈ నిర్ణయాన్ని మీకివ్వబడిన సత్యం ద్వారా రద్దు చేశాడు. దాంతో అతను మీ మీద కక్ష, ద్వేషం పెంచుకున్నాడు. ఈ రోజు మీ ముందల అతను వాగిన వాగుడంతా ఆ కసి, ద్వేషాల ఫలితమే. అందుచేత మీరతడ్ని క్షమించండి”.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 79వ ప్రకరణం- ఇస్తి అజాన్, 20వ అధ్యాయం - అత్తస్మిమి ఫీమజ్జినీన్ ఫీహి అబ్లాతున్ మిసల్ ముస్లిమీన్ వల్ ముస్లికీన్)

1177. హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం:- కొందరు దైవప్రవక్త (సల్లం)తో మాట్లాడుతూ “మీరు అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై దగ్గరికెళ్ళి అతనికి ఇస్లాం సందేశం అందజేస్తే బాగుంటుంది” అని సలహా ఇచ్చారు. వారి సలహా ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓ రోజు అతని దగ్గరికి వెళ్ళడానికి బయలుదేరారు. ఆయన వెంట ఆయన అనుచరులు కూడా ఉన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) గాడిద మీద బయలుదేరారు. ఆయన అనుచరులు కాలినడకన ఆయన్ని అనుసరించారు. వారు నడుస్తున్న దారి బంజరు నేల (దుమ్ము ధూళితో నిండి ఉన్న మార్గం). దైవప్రవక్త (సల్లం) (ఆ దుమ్ము నేలపై నడచి) అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై దగ్గరకు చేరుకున్నారు. కాని ఆ దౌర్భాగ్యుడు (లోలోన మండిపోతూ) “కాస్త దూరంగా ఉండండి. మీ గాడిద నుండి వెలువడుతున్న దుర్వాసనను నేను భరించలేకపోతున్నాను” అని అన్నాడు. అస్సాద్ వర్గానికి చెందిన ఒక ముస్లిం ఈ మాటలు విని “దైవసాక్షి! దైవప్రవక్త గాడిద నుండి వెలువడుతున్న వాసన నీ (వంటి) కంపు కంటే ఎంతో ఇంపయినది” అని అన్నాడు. దానిపై అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై అనుచరుల్లో ఒకతనికి కోపం ముంచుకొచ్చింది. వారిద్దరూ పరస్పరం దూషించుకోవడం ప్రారంభించారు. ఆ తరువాత వారిద్దరిలో ప్రతి ఒక్కరి తరపున వారి వారి స్నేహితులు పరస్పరం కొట్లాటకు దిగారు. కర్ర దెబ్బలు, ముష్టిపూతాలు, చెప్పు దెబ్బలతో వాతావరణం రణరంగంగా మారిపోయింది.

హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం:- ఆ తరువాత మాకు ఈ సూక్తి అవతరించినట్లు తెలిసింది - “విశ్వాసులలోరెండు వర్గాలు పరస్పరం పోట్లాడుకుంటే వారి మధ్య రాజీ కుదర్చండి” (అల్హుజరాత్:9). ఈ సూక్తి వీరి విషయంలోనే అవతరించింది.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 53వ ప్రకరణం - సులహ్, 1వ అధ్యాయం - మాజాఅ ఫిల్ ఇస్లాహి బైనన్నాన్)

41వ అధ్యాయం - అబూ జహల్ వధ

1178. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) బదర్ (యుద్ధ) దినాన “అబూజహల్ పర్యవసానం ఏమయిందో ఎవరు చూసి వస్తారు” అని అడిగారు. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మస్ఘద్ (రజి) ఈ మాట విని వెళ్ళారు. వెళ్ళి చూస్తే, అబూజహల్ ని అప్రా కొడుకులు వధించారు. అతను కొన ఊపిరితో కొట్టుమిట్టాడుతున్నాడు. హజ్రత్ అబ్దుల్లా (రజి) అతని గడ్డం పట్టుకొని “అబూజహల్ నువ్వేనా?” అని అడిగారు. దానికతను (ఇంకా నీల్గతూ) “ఇతను గాక ఇంకెవరైనా ఉన్నారా, ఇతని

జాతి వాళ్ళే ఇతడ్ని హతమార్చగల సమర్థులు” అని అన్నాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం- మగాజి, 8వ అధ్యాయం - ఖతలి అబీజహాల్)

42వ అధ్యాయం - యూద నాయకుడు కాబ్ బిన్ అప్రఫ్ వధ

1179. హజ్రత్ జాబిర్ బిన్ అబ్దుల్లా (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) తమ అనుచరుల్ని ఉద్దేశించి “కాబ్ బిన్ అప్రఫ్ దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తను చాలా వేధించాడు. అలాంటి కాబ్ను తుదముట్టించే వారెవరైనా ఉన్నారా?” అని అన్నారు. ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి) లేచి “దైవప్రవక్తా! మీరు ఒప్పుకుంటే నేనతడ్ని హతమార్చుతాను” అని అన్నారు. “సరే అలాగే చెయ్యి” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). “అయితే అవకాశాన్ని బట్టి ఏదైనా అతనితో మాట్లాడటానికి కూడా నాకు అనుమతి ఇవ్వండి” అన్నారు ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి). “అలాగే అనుమతినిస్తున్నాను. నీవు అవసరమనుకున్న విధంగా అతనితో మాట్లాడవచ్చు” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం).

ఆ తరువాత ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి), కాబ్ బిన్ అప్రఫ్ దగ్గరకు వెళ్ళి ఇలా అన్నారు: “నిజం చెప్పాలంటే అతను (అంటే దైవప్రవక్త) మా నుండి జకాత్, వగైరా ధనం అడుగుతున్నారు. ఈ విధంగా అతను (నిధుల కోసం) మమ్ము వేధిస్తున్నాడు. నేను (అతని పోరు పడలేకనే ఇప్పుడు) నీ దగ్గరకు అప్పు అడగటానికి వచ్చాను”. కాబ్ ఈ మాట విని “అప్పుడే ఏమయింది! మున్నూండు ఇతను మిమ్మల్ని మరిన్ని కష్టాలలో పడవేస్తాడు” అని అన్నాడు. “మేము అతనికి విధేయత చూపడానికి ఒప్పుకున్నాం. అందువల్ల అతనికి జరిగే పర్యవసానం చూడక ముందే మేము అతడ్ని వదలివేయడం బాగుండదు. అందుచేత ప్రస్తుతం నీవు ఒకటి రెండు వసఖ్ల (బరువు) ఖర్చూరం మాకు అప్పుగా ఇచ్చేయి” అన్నారు ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి). “సరే అలాగే ఇస్తాను. దాని కోసం నా దగ్గర ఏదైనా వస్తువు తాకట్టు పెట్టు” అన్నాడు కాబ్. “ ఏం తాకట్టు పెట్టాలి?” అడిగారు హజ్రత్ ఇబ్నై ముస్లమా (రజి). “మీ భార్యలను కుదువబెట్టండి” అన్నాడు కాబ్. “మేము మా భార్యలను నీ వద్ద ఎలా కుదువబెట్టగలం? నువ్వు చూస్తే యావత్తు అరబ్బుల్లోనే చాలా అందగాడివి” అన్నారు ఇబ్నై ముస్లమా (రజి). “అయితే మీ కొడుకుల్ని కుదువబెట్టండి” అన్నాడు కాబ్. “మా కొడుకుల్ని అయినా నీ దగ్గర ఎలా తాకట్టు పెట్టగలం? ఒకటి రెండు వసఖ్లకు బదులుగా వీరు కుదువ బెట్టబడిన వారని రేపు జనం మా కొడుకుల్ని ఎత్తి పొడవరా?! ఇది మా జాతికే ఎంతో సిగ్గుచేటయిన విషయం. వీరికి బదులు మేము మా ఆయుధాలను కుదువబెట్టాము” అన్నారు ఇబ్నై ముస్లమా. (చివరికి ఇలా ఒప్పందం కుదిరింది).

ఈ సంభాషణ జరిగిన తరువాత హజ్రత్ ఇబ్నై ముస్లమా (రజి) త్వరలోనే మళ్ళీ వస్తానని చెప్పి వెళ్ళిపోయారు. ఆయన తిరిగి అదే రోజు రాత్రి కాబ్ దగ్గరికి వచ్చారు. ఆయనతో పాటు కాబ్కు క్షీర సంబంధ సోదరుడయిన హజ్రత్ అబూ నాయిలా (రజి) కూడా ఉన్నారు. కాబ్ కోటలోపల నుండే వాళ్ళిద్దర్ని చూసి లోపలికి పిలిచాడు. స్వయంగా అతనే వారిద్దర్ని తీసుకోవడానికి మేడ దిగబోతుంటే అతని భార్య వచ్చి “ఈ (చీకటి) వేళ మీరెక్కడికి వెళ్తున్నారు?” అని అడిగింది. “కంగారుపడకు, వీరిలో

ఒకరు నా స్నేహితుడు ఇబ్బె ముస్లమా, మరొకరు నా క్షీర సంబంధ సోదరుడు అబూ నాయిలే కదా! పరాయివారు కారు” అన్నాడు కాబ్. “కాని నాకతని కంఠస్వరం నుండి నెత్తురు ఓడుతున్నట్లు అనిస్తుంది” అన్నది అతని భార్య. “ఏమీ కాదు (అనవసరంగా ఆందోళన పడకు) (నా స్నేహితుడు) ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా, నా క్షీర సంబంధ సోదరుడు అబూనాయిలాలే కదా! అదీగాక గౌరవ నీయుడయిన వ్యక్తిని ఎవరైనా బరిసె యుద్ధం కోసం రాత్రివేళ పిలిచినా అతని పిలుపును అందుకుంటాడు” అన్నాడు కాబ్.

హదీసు ఉల్లేఖకుని కథనం ప్రకారం హజ్రత్ ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి) తన వెంట ఇద్దరు వ్యక్తుల్ని పిలుచుకు వచ్చారు. ఆయన తన స్నేహితులతో ఇలా అన్నారు. “కాబ్ మన దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు నేనతని శిరోజాల వాసన చూస్తాను. ఈ విధంగా నేను అతని శిరస్సును అదుపులోకి తీసుకుంటాను. దీన్ని గమనించగానే మీరు ముందుకు వచ్చి అతణ్ణి వధించాలి” ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి) మరొకసారి ఇలా అన్నారు వారిద్దరితో: “(ఆ సమయంలో) నేను, మీరు కూడా ఇతని శిరోజాల వాసన చూడండని అంటాను (అప్పుడు మీరు ముందుకు వచ్చి అతణ్ణి అంత మొందించాలి)”.

కాబ్ బిన్ అష్రఫ్ శాలువా కప్పుకొని మేడ దిగి వారి దగ్గరకు వచ్చాడు. అతను దగ్గరికి వస్తుంటే అతని శరీరం నుండి సుగంధ పరిమళం ఘాటుగా గుబాళించసాగింది. ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి) అది చూసి “నేనింతవరకు ఇంత మంచి సువాసన ఆస్పాదించలేదు” అని అన్నారు. “నా దగ్గర యావత్తు అరేబియా స్త్రీలలో కెల్లా అందమైన స్త్రీ ఉంది. ఆమె ఎల్లప్పుడూ సుగంధ పరిమళంలోనే మునిగి ఉంటుంది” అన్నాడు కాబ్. “సరే! నేను కాస్త నీ శిరోజాల వాసన చూడనా?” అని అడిగారు హజ్రత్ ఇబ్బె ముస్లమా (రజి). “దాందేముంది చూడు” అన్నాడు కాబ్.

ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి) మొదట తాను స్వయంగా అతని శిరోజాల వాసన చూశారు. తరువాత తన మిత్రులక్కూడా వాసన చూపించారు. ఆ తరువాత “మరొకరి వాసన చూడవచ్చా?” అని అన్నారు. “చూడండి” అన్నాడు కాబ్. ఈసారి ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి) అతని (శిరోజాలు పట్టుకొని) శిరస్సును గట్టిగా తన అదుపులోకి తీసుకున్నారు. తరువాత తన మిత్రులతో “ఇక కానివ్వండి మీ పని” అన్నారు. వెంటనే వారిద్దరు (ముందుకు లంఘించి) అతణ్ణి హతమార్చారు. ఆ తరువాత వీరు ముగ్గురూ దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి తిరిగి వచ్చి ఆయనకు ఈ విషయం తెలియజేశారు. *

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం, మగాజి, 15వ అధ్యాయం - ఖల్లి కాబిఖ్నీల్ అష్రఫ్)

★ జనామ్ నవవీ (రహ్మాల్లె) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లం) కాబ్ బిన్ అష్రఫ్ ని వధించమని ముహమ్మద్ బిన్ ముస్లమా (రజి)ను ఆదేశించారు. దానిక్కారణం కాబ్ బిన్ అష్రఫ్ ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించడమే. మొదట్లో అతను దైవప్రవక్త (సల్లం) శత్రువులతో సహకరించనని వాగ్దానం చేశాడు. కాని ఆ తరువాత అతను మక్కా వెళ్ళి దైవప్రవక్త (సల్లం)కు, ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా అక్కడి బహుదైవారాధకుల్ని యుద్ధానికి పురిగెల్పాడు. వారి హతుల్ని గురించి శోకగీయాలు రచించి ప్రచారం చేశాడు. అక్కడ్నుంచి మదీనా వచ్చి ముస్లిం మహిళల్ని గురించి ఆశ్చర్య పద్యాలు పాడటం మొదలెట్టాడు. పైగా దైవప్రవక్త (సల్లం)ను కించపరుస్తూ కవితలు వ్రాశాడు. కనుక ఈ హత్య ఒప్పందానికి వ్యతిరేకమైనదికాదు.

హజ్రత్ అలీ (రజి) సభలో ఒక వ్యక్తి ‘కాబ్ బిన్ అష్రఫ్ ని వధించడం విశ్వాస ఘాతుక చర్య’ అని అన్నాడు. కాని అభయం ఇచ్చిన తరువాత చంపిస్తే అది విశ్వాస ఘాతుక చర్య అవుతుంది. విశ్వాస ఘాతుక చర్యకు స్వయంగా కాబ్ బిన్ అష్రఫ్ పాల్పడ్డాడు. దానికతను మరణశిక్ష అనుభవించాడు. అప్పటి పరిస్థితుల్ని బట్టి అతణ్ణి ఆ విధంగా వధించవలసి వచ్చింది. ఈ హదీసుని బట్టి ఒక వ్యక్తికి ఓసారి ఇస్లాం సందేశం అందజేసిన తరువాత ఇక అతనికి మాటి మాటికీ ఇస్లాం సందేశం అందజేయనవసరం లేదని, ఒకవేళ ఆ వ్యక్తి ఏదోహా చర్యలకు పాల్పడితే అతణ్ణి మోసం, పన్నాగలతో వధించ వచ్చని కూడా తెలుస్తోంది.

43వ అధ్యాయం - ఖైబర్ యుద్ధం

1180. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖైబర్ పై దాడి చేయడానికి వెళ్ళినప్పుడు మేము (ఆయన వెంట వెళ్ళి) ఖైబర్ సమీపంలో ఒక చోట తెల్లవారు జామున ఫజ్ర్ నమాజు చేశాము. ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒంటెనెక్కి బయలుదేరారు. హజ్రత్ అబూ తల్హా (రజి) కూడా ఒంటెనెక్కారు. నేను ఆయన వెనుక (ఒంటెపై) కూర్చున్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖైబర్ వీధులగుండా నడుస్తుంటే నా మోకాలు ఆయన తొడకు తాకింది. ఆయన లుంగీ (గాలికి) తొడమీది నుంచి కాస్త పక్కకు తొలగింది. అప్పుడు ఆయన తొడ తెలుపుదనం నాకు కనపడసాగింది.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖైబర్ పట్టణంలో ప్రవేశించగానే “అల్లాహ్ అందరికంటే గొప్పవాడు. ఖైబర్ (ప్రజల)కు వినాశం దాపురించింది. (దైవప్రవక్తలుగా) మేమేదయినా జాతి ముంగిటకు వెళ్ళి దిగితే ఇక ఆ జాతి ప్రజలకు మూడినట్లే” అని అన్నారు. ఈ విధంగా ఆయన మూడుసార్లు అన్నారు. ఆ సమయంలో (యూద) ప్రజలు తమ దైనందిన కార్యకలాపాల్లో లీనమయి ఉన్నారు. వారు దైవప్రవక్తను, ఆయన సైన్యాన్ని హఠాత్తుగా చూసి “ముహమ్మద్ (సల్లం) వచ్చేశారు. ఆయన వెనుక సైన్యం ఉంది” అని అన్నారు (భయంతో గుండెలు బాదుకుంటూ). ఆ తరువాత మేము ఖడ్గశక్తితో ఖైబర్ ని జయించాము.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 8వ ప్రకరణం- సలాత్, 12వ అధ్యాయం - మా యుక్కురు ఫిల్ ఫఖిజి)

1181. హజ్రత్ సలమా బిన్ అక్వయి (రజి) కథనం:- మేము దైవ ప్రవక్త (సల్లం) వెంట ఖైబర్ మీద దాడి చేయడానికి రాత్రి వేళ బయలుదేరాము. దారిలో ఒకతను ఆమిర్ (రజి)తో మాట్లాడుతూ “ఆమిర్! నీవు మాకు నీ కవితలు విన్పించవా?” అని అడిగాడు - ఆమిర్ బిన్ అక్వయి (హజ్రత్ సలమా సోదరుడు) గొప్ప కవి - హజ్రత్ ఆమిర్ (రజి) ఈ మాట విని క్రిందికి దిగి ఈ కవితలు విన్పించారు:

ఓ మా ప్రభూ! నీ కటాక్షమే గనక లేకుంటే మేము సన్మార్గం పొందగలిగేవాళ్ళము కాము. నమాజు, దానధర్మాలు కూడా చేసేవాళ్ళము కాము. మా ప్రాణాలు నీకే సమర్పితం. జీవితంలో మా వల్ల జరిగిన పొరపాట్లను క్షమించు. శత్రువులతో పోరాడుతున్నప్పుడు మాకు స్థయిర్యం, స్థిరత్వాలు ప్రసాదించు. మాకు శాంతి, సంతృప్తుల భాగ్యం అనుగ్రహించు. అధర్మకార్యాల కోసం మమ్మల్ని పిలిచినప్పుడు మేము తిరస్కరించాము. సత్య తిరస్కారులు అరుపులు కేకలు పెట్టూ మాకు వ్యతిరేకంగా ముఠా కట్టారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ కవితలు విని “ఎవరీ కవి?” అని అడిగారు. “ఈ కవి ఆమిర్ బిన్ అక్వయి” అన్నారు ప్రజలు. “దేవుడు అతనిపై తన అనుగ్రహ వర్షం కురిపించుగాక!” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). అప్పుడు ఒకతను ఈ మాటలు విని “దైవప్రవక్తా! ఇతనిప్పుడు అమరగతి, స్వర్గ భాగ్యాలకు అర్హుడయిపోయాడు. మేము ఆయన వల్ల ప్రయోజనం పొందే అవకాశం లభిస్తే ఎంత బాగుండు!” అని అన్నాడు.

ఆ తరువాత మేము ఖైబర్ చేరుకొని వారి కోటలను ముట్టడించాము. ముట్టడి సుదీర్ఘకాలం కొనసాగడం వల్ల మేము ఆకలి బాధలు సహించవలసి వచ్చింది. చివరికి దేవుడు ముస్లింలకు ఖైబర్ పై విజయాధిక్యతలు ప్రసాదించాడు. ఖైబర్ జయించబడిన రోజు సాయంత్రం (చీకటి పడిన తరువాత) ముస్లింలు పెద్ద ఎత్తున అగ్ని రాజేశారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అది చూసి “ఏమిటీ అగ్ని మంటలు, ఏం వండుతున్నారు మీరు?” అని అడిగారు. “మాంసం వండుతున్నాం” అన్నారు అనుచరులు. “ఏం మాంసమది?” అడిగారు ఆయన మళ్ళీ. “పెంపుడు గాడిదల మాంసం” చెప్పారు వారు. “అయితే దాన్ని పారవేయండి. అది ఉపయోగించబడిన కుండలను పగలగొట్టండి” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). అప్పుడు ఒకతను “దైవప్రవక్తా! మాంసం పారేసి కుండల్ని కడిగేస్తే సరిపోదా?” అని అడిగాడు. “సరే అలాగే చేయండి” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం) - ఈ యుద్ధంలో హజ్రత్ ఆమిర్ బిన్ అక్వయి (రజి) ఒక యూదుడి కాళ్ళపై ఖడ్గంతో వ్రేటు వేశారు. కాని ఆ ఖడ్గం చిన్నదయినందున అది వెనక్కి వచ్చి ఆయన మోకాలి చిప్పకు తగిలింది. చివరికి ఈ గాయమే ఆయన అమరగతికి కారణమయింది. ఆయన ప్రాణం అనంత వాయువుల్లో కలిసిపోయింది.

మేము ఖైబర్ నుండి తిరుగుముఖం పట్టినప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) నా చేయి పట్టుకొని నన్ను చూస్తూ “ఏమయింది ఇలా (విచారంగా) ఉన్నావు?” అని అడిగారు. “నా తల్లిదండ్రులు మీ కోసం సమర్పితం. జనం ఆమిర్ (రజి) సత్కర్మలు వృథా అయ్యాయని అంటున్నారు” అని అన్నాను నేను. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “ఎవరైనా ఇలా అన్నాడంటే అతను అబద్ధమాడాడన్న మాట”. ఆ తరువాత ఆయన తన రెండు వ్రేళ్ళను చూపిస్తూ “అతనికి రెట్టింపు పుణ్యఫలం లభిస్తుంది. అతను దైవమార్గంలో ప్రాణాలకు తెగించి తీవ్రంగా పోరాడిన గొప్ప యోధుడు. ఈ యుద్ధంలో అతను ప్రదర్శించిన ప్రతిభా పరాక్రమాల వంటివి అరబ్బుల్లో బహు కొద్దిమంది మాత్రమే చూపగలరు” అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 38వ అధ్యాయం - గజ్వతి ఖైబర్)

44వ అధ్యాయం - అహ్మద్ యుద్ధం (కందకపు యుద్ధం)

1182. హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) కథనం:- అహ్మద్ యుద్ధంలో నేను దైవప్రవక్త (సల్లం)ను మట్టి మోస్తుంటే చూశాను. మట్టి ఆయన ఎరుపు ఉదరాన్ని దాచి వేసింది. అప్పుడు ఆయన ఈ కవితలు పఠించారు :

“దేవా! నీవు మాకు సన్మార్గావలంబన బుద్ధిని ప్రసాదించి ఉండకపోతే మేము సన్మార్గగాములమయ్యే వారముకాదు. జకాత్ చెల్లించే, నమాజ్ చేసే వారము కూడా కాదు. కనుక మాపై శాంతి సంతృప్తులను అవతరింపజేయి. మేము శత్రువులతో తలపడటం జరిగితే మాకు ధైర్యాన్ని, స్థిరత్వాన్ని ప్రసాదించు. వారు (అంటే మక్కా వాసులు) నీ ధర్మాన్ని తిరస్కరించి మమ్మల్ని తమ వైపుకు తిప్పుకోవడానికి ప్రయత్నించినపుడు మేము వారి మాటలను నిరాకరించాము. అందువల్ల వారు మా మీద దండెత్తి వస్తున్నారు”.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం- జహాద్, 34వ అధ్యాయం-హఫ్తల్ ఖందఖ్)

1183. హాజ్రత్ సహెల్ బిన్ సాద్ (రజి) కథనం:- (కందకం యుద్ధం నాడు) మేము కందకం త్రవ్వి మట్టి మోస్తుంటే దైవప్రవక్త(సల్లం) మా దగ్గరికి వచ్చి ఈ కవిత పఠించారు - “దేవా! జీవితమంటే అసలు పరలోక జీవితమే. అందువల్ల నీవు ముహాజిర్, అన్నార్ ముస్లింలను క్షమించు.”

(సహీహ్ బుఖారీ:- 63వ ప్రకరణం - మనాఖిబిల్ అన్నార్, 9వ అధ్యాయం - దుఅ యన్నబియ్యి అస్సిహిల్ అన్నార్ వల్ ముహాజిరహ్)

1184. హాజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) (నకనకలాడుతున్న కడుపులతో కందకం తవ్వుతున్న అనుచరులను చూసి) ఈ కవిత పఠించారు - “జీవితమంటే పరలోక జీవితం మాత్రమే. దేవా! అన్నార్, ముహాజిర్ ముస్లింల పరిస్థితిని చక్కదిద్దు”.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 63వ ప్రకరణం- మనాఖిబిల్ అన్నార్, 9వ అధ్యాయం- దుఅయిన్నబియ్యి అస్సిహిల్ అన్నార్ వల్ ముహాజిరహ్)

1185. హాజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం:- కందకం యుద్ధం నాడు అన్నార్ ముస్లింలు ఈ కవిత పఠించారు - “జీవితాంతం దైవమార్గంలో నిరంతరం పోరాడుతూ ఉంటామని దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) చేతిలో చేయి వేసి ప్రమాణం చేసిన వాళ్ళము మేమే”.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ కవిత విని ఇలా అన్నారు - “దేవా! అసలు జీవితం పరలోక జీవితమే. అందువల్ల నీవు అన్నార్, ముహాజిర్ ముస్లింలను కటాక్షించు.”

(సహీహ్ బుఖారీ:- 56వ ప్రకరణం- జిహాద్, 110వ అధ్యాయం - అల్ బైతి ఫిల్ హర్బి అనీలా యుఫ్రా)

45వ అధ్యాయం - జీఖరద్, తదితర యుద్ధాలను గురించి

1186. హాజ్రత్ సలమా బిన్ అక్వయి (రజి) కథనం:- నేను ఫజర్ వేళ అజాన్ కు ముందే (ఇంటి నుంచి) బయలుదేరాను - జీఖరద్ ప్రాంతంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) కు చెందిన పాలిచ్చే ఒంటెలు మేత మేస్తూ ఉన్నాయి. దారిలో నాకు అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ ఔఫ్ (రజి) గారి సేవకుడు కన్పించి “దైవప్రవక్త (సల్లం) గారి ఒంటెల్ని పట్టుకుపోయారు” అని అన్నాడు. ఎవరు పట్టుకుపోయారని నేను అడిగాను. “గత్తాన్ తెగవాళ్ళు పట్టుకుపోయార” న్నాడతను. ఈ సంగతి వినగానే నేను ‘యా సబా!’ అని మూడుసార్లు బిగ్గరగా కేక వేశాను. ఈ కేక మదీనా పౌరులందరికీ విన్పించింది. ఆ తరువాత తక్షణమే నేను ఆ దోపిడి దొంగల దిశగా పరుగెత్తాను. అక్కడకు చేరుకొని చూస్తే వారు అప్పుడే తమ పశువులకు నీరు త్రాగించడానికి సిద్ధమవుతున్నారు. అంతలో నేను విల్లు ఎక్కుబెట్టి బాణాలు వదలడం మొదలుపెట్టాను. నేను ప్రతిభావంతుడైన విలుకాడిని. ఆ సమయంలో నా నోట ఈ కవిత వెలువడింది - “నేను అక్వయి పుత్రుడ్ని. (మనలో) ఎవరు గౌరవనీయులో, మరెవరు నీచులో ఈ రోజు తేలిపోతుంది.”

నేనీ కవిత పఠిస్తూ వారి దగ్గర నుండి ఆ ఒంటెలను విడిపించుకున్నాను. అదీగాక ముప్పై దుప్పట్లను కూడా వారి దగ్గర్నుండి లాక్కున్నాను. కాస్సేపటికి దైవప్రవక్త (సల్లం), కొందరు అనుచరుల్ని వెంట బెట్టుకొని వచ్చారు. నేను ఆయనతో మాట్లాడుతూ “దైవప్రవక్తా! నేను వారిపై నిరాఘటంగా బాణాలు వదులుతూ వారిని నీళ్ళు త్రాగకుండా చేశాను. వారింకా దప్పికతోనే ఉండి ఉండవచ్చు.

అంచేత వారిని వెంటాడటానికి మీరు వెంటనే ఒక సైనిక దళాన్ని పంపండి” అని అన్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాట విని “నీవు వాళ్ళను ఓడించి నీ వస్తువులు తిరిగి తీసుకున్నావు కదా! ఇక వారిని వెంబడించడం మానెయ్యి” అని అన్నారు.

ఆ తరువాత మేము అక్కడ్నుంచి వెనక్కి బయలుదేరాము. దైవప్రవక్త (సల్లం) నన్ను తమ ఒంటె మీద తమ వెనుక కూర్చోబెట్టుకున్నారు. అలా మేము మదీనా చేరుకున్నాము.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 37వ అధ్యాయం - గజ్యతి జాతిల్ ఖరద్)

47వ అధ్యాయం - యుద్ధంలో పురుషులతో పాటు స్త్రీలు పాల్గొనడం గురించి

1187. హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం:- ఉహుద్ యుద్ధం జరిగిన రోజు ముస్లింలు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను వదలి పారిపోయినప్పుడు, హజ్రత్ అబూ తల్హా (రజి) దైవప్రవక్త(సల్లం) ముందు నిలబడి ఒక డాలును ఆయనకు అడ్డు (రక్షణ)గా పట్టుకున్నారు. హజ్రత్ అబూ తల్హా (రజి) ఎంతో ప్రతిభావంతుడైన విలుకాడు. విల్లును చాలా గట్టిగా లాగేవారు. ఆ రోజు ఆయన రెండు మూడు విల్లులను విరగ్గొట్టారు. విల్లంబులు ధరించిన ముస్లిం ఎవరైనా సమీపం నుండి పోతుంటే దైవప్రవక్త (సల్లం) అతణ్ణి పిలిచి “ఈ విల్లంబులు అబూ తల్హా (రజి) ముందు పడవేసి వెళ్ళు” అని చెప్పేవారు.

దైవప్రవక్త(సల్లం) యుద్ధ పరిస్థితిని తెలుసుకోవడానికి అవిశ్వాసుల వైపు తొంగి చూసినప్పుడల్లా హజ్రత్ అబూ తల్హా (రజి) (ఆందోళన వ్యక్తపరుస్తూ) “దైవప్రవక్తా! నా తల్లిదండ్రులు మీ కోసం సమర్పితం! మీరిలా తొంగి చూస్తుంటే వారు విడిచే బాణమేదయినా మీకు తగలవచ్చు. మీ వక్షస్థలానికి నా వక్షస్థలం కవచంగా పెట్టి ఉంచాను” అని అన్నారు.

నేను (యుద్ధ రంగంలో) విశ్వాసుల మాతృమూర్తి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి)ను, హజ్రత్ ఉమ్మై సలీం (రజి)నూ చూశాను. వారిద్దరూ తమ ఉడుపులను చీలమండల పైకెత్తి పట్టుకొని తమ వీపులపై నీటితిత్తులు మోస్తూ దప్పికగన్న క్షతగాత్రుల నోటిలో మంచి నీళ్ళు పోస్తుండేవారు. నీటి తిత్తులు ఖాళీ అయిపోతే తిరిగి వెళ్ళి వాటిని నింపుకొని తెచ్చి క్షతగాత్రుల నోటిలో పోసేవారు. ఆ రోజు హజ్రత్ అబూ తల్హా (రజి) చేతి నుండి రెండు లేక మూడుసార్లు ఖడ్గం జారి క్రింద పడిపోయింది.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 63వ ప్రకరణం - మనాఖిబల్ అన్వార్, 18వ అధ్యాయం - మనాఖిబి అబి తల్హా)

49వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) పాల్గొన్న యుద్ధాల సంఖ్య

1188. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ యజీద్ అన్వారీ (రజి) కథనం:- వేను బరా బిన్ అజిబ్, జైద్ బిన్ అర్థమ్ (రజి)లతో కలసి (వర్షం వేడుకోలు కోసం) బయలుదేరాను. వారిద్దరూ వర్షం నిమిత్తం నమాజు చేశారు. వారు వేదిక లేకుండా కాళ్ళ మీద నిలబడి పాప మన్నింపు ప్రార్థన చేశారు. తరువాత రెండు రకాతులు నమాజు చేశారు. ఆ నమాజులో వారు బిగ్గరగా ఖుర్ఆన్ పఠించారు. అయితే (నమాజుకు) ముందు అజాన్ గాని, ఇఖామత్ గాని చెప్పలేదు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 15వ ప్రకరణం - ఇస్తిస్నా, 15వ అధ్యాయం - అద్దుఅయి సెల్ ఇస్తిస్నాయి ఖాయిమా)

1189. హజ్రత్ అబూ ఇస్హాఖ్ (రహ్మాలై) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఎన్ని యుద్ధాలు చేశారని హజ్రత్ జైద్ బిన్ అర్థమ్ (రజి)ని ఒకరు (అంటే అబూ ఇస్హాఖ్) అడిగారు. దానికి ఆయన పందొమ్మిది అని సమాధానమిచ్చారు. “మీరు దైవప్రవక్త (సల్లం)తో పాటు ఎన్ని యుద్ధాలలో పాల్గొన్నారు”ని తిరిగి అడిగారు. పదిహేడు అని హజ్రత్ జైద్ బిన్ అర్థమ్ (రజి) చెప్పారు. “వాటిలో మొట్టమొదటి యుద్ధం ఏది?” అని మళ్ళీ అడిగారు. దానికి ఆయన ‘ఉసైరా’ యుద్ధం అన్నారు. (లేదా ఉసైర్ యుద్ధం అన్నారు).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 1వ అధ్యాయం-గజ్యతిల్ ఉసైరతి అవెల్ ఉసైరా)

1190. హజ్రత్ బురేదా బిన్ హసీబ్ (రజి) కథనం:- నేను దైవ ప్రవక్త (సల్లం)తో కలసి పదహారు యుద్ధాలలో పాల్గొన్నాను.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 89వ అధ్యాయం-కమ్ గజ్యన్నుబియ్యు (సల్లం))

1191. హజ్రత్ సలమా బిన్ అక్యాయి (రజి) కథనం:- నేను దైవప్రవక్త (సల్లం)తో కలసి ఏడు యుద్ధాలలో పాల్గొన్నాను. ఆయన పంపిన సైనిక దళాలలో నేను తొమ్మిది దళాలలో పాల్గొన్నాను. ఒకసారి హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) సేనాపతిగా, మరొకసారి హజ్రత్ ఉసామా బిన్ జైద్ (రజి) సేనాపతిగా నియమితులయ్యారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం- మగాజి, 45వ అధ్యాయం - బాసిన్నుబియ్యి (సల్లం) ఉసామ తబ్వి జైద్స్ ఇలల్ పారఖాతి మిన్ జుసైసహ్)

50వ అధ్యాయం - జాతిరిఖా యుద్ధం

1192. హజ్రత్ అబూ మూసా అష్అరీ (రజి)కథనం:- మేము దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంట యుద్ధానికి బయలుదేరాము. అప్పుడు మా ఆర్మీ దగ్గర ఒకే ఒక ఒంటె ఉంది. దాని మీద మేము వంతులవారీగా ప్రయాణం సాగించాము. ఈ కారణంగానే మా కాళ్ళు పగిలిపోయాయి. నా రెండు కాళ్ళు కూడా పగిలి గోళ్ళు ఊడిపోయాయి. (ఈ బాధ భరించలేక) మేము మా కాళ్ళకు గుడ్డ పేలికలు చుట్టుకున్నాము. మేము మా కాళ్ళకు గుడ్డపేలికలు కట్టుకున్న కారణంగానే ఈ యుద్ధానికి జాతిరిఖా (గుడ్డపేలికల) యుద్ధం అని పేరు పడింది.

హజ్రత్ అబూ మూసా (రజి) ఈ హదీసును ఉల్లేఖించిన తరువాత, దాన్నసలు ఉల్లేఖించకుండా ఉంటే బాగుండేదన్న భావం ఏర్పడింది. ఆయన ఇలా అన్నారు: “నేనసలు ఈ హదీసును ప్రస్తావించకూడదనుకున్నాను. మేము దైవమార్గంలో శ్రమపడింది దాన్ని గురించి ఇతరులకు చెప్పకోడానికి కాదు”. అంటే చేసిన సత్కార్యాలను బయటపెట్టుకోవడం ఆయనకు ఇష్టం లేదన్నమాట.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 31వ అధ్యాయం - గజ్యతి జాతిరిఖా)

★ ఇమామ్ నవవీ (రహ్మాలై) ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) చేసిన దండ యాత్రల సంఖ్య విషయంలో సమర శాస్త్రవేత్తల (అహ్లాముగాజి) మధ్య భేదాభిప్రాయాలున్నాయి. హజ్రత్ ఇబ్ని సాద్ (రహ్మాలై) ‘తబఖాత్ గ్రంథంలో ఇచ్చిన వివరాల ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇరవై ఏడు దండయాత్రలలో పాల్గొన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) స్వయంగా పాల్గొనకుండా తమ అనుచరుల నేతృత్వంలో సైనికుల్ని పంపి చేయించిన దండయాత్రల సంఖ్య యాభై ఆరుకు చేరాయి. అయితే తొమ్మిది మాత్రమే క్రియాత్మకంగా యుద్ధాలు జరిగాయి. వాటి పేర్లు ఇలా ఉన్నాయి. (1) బర్ద, (2) ఉహుద్, (3) హరీస (బహమున్నలిఖీ), (4) ఖుఫ్ఫ్ (కందకం), (5) బనూ ఖురైజా, (6) ఖైబర్, (7) మక్కా విజయం, (8) హునైన్, (9) తాయఫ్. హజ్రత్ బురేదా (రజి) ఎనిమిది యుద్ధాలని అన్నారు. బహుశా ఆయన మక్కా విజయాన్ని ప్రస్తావించడం వదిలేసి ఉంటారు. మక్కా ఒప్పందం ద్వారా జయించబడటం వల్ల దాన్ని ఆయన యుద్ధాల సంఖ్య నుండి తీసివేసి ఉంటారు. ఇమామ్ షాఫియి (రహ్మాలై) అభిప్రాయం కూడా అదే. అయితే ఇతర ధర్మవేత్తల అభిప్రాయం ప్రకారం మక్కా ఖడ్గ బలంతో జయించబడింది. ఇదే సరయిన అభిప్రాయం. (అనువాదకుడు).